

eul_wid: ndo-aa

Ἀπολλώνιος ὁ Κιτιεύς · Apollonius of Citium

Commentary-Hippocrates-Joints

Ὑπόμνημα εἰς Ἱπποκράτους Περὶ Ἄρθρων

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic
Dialect: Κοινή τεχνική Technical Koine
Domain: Ἱατρική Medicine
Format: Πραγματεία Treatise

¹ (1t) ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΚΙΤΙΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ <ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ> Θεωρῶ φιλιάτρως διακείμενόν σε, βασιλεῦ Πτολεμαῖε, καὶ ἡμᾶς δὲ σὺ ὁρῶν προθύμως τὰ ὑπὸ σου προσταχθέντα διαπρασσομένους, τῶν ὑπὸ Ἱπποκράτους τοῦ θειοτάτου συγγράψαντος περὶ ὀργάνων εἰς ἀνθρώπων βοήθειαν ἐπινενοημένων μεταλαμβάνειν καλῶς ἔχειν ἐνόμιζον τὰ περὶ ἐξαρθήσεων αὐτῶ συγγραφέντα, δεόντως ἐπιλαβὼν καὶ τὰ περὶ ὤμου καταρτισμοῦ, ὃ κατὰ τὸ παρὸν ἐπέταξας μεταδοῦναί σοι. ἐπεὶ γὰρ ἔνιοι δι' ἀπειρίαν τινῶν ἡχρειώθησαν, οἱ δὲ καὶ πρὸς πολλῶν χρειᾶς εὐθετοὶ καθεστῶτες ἐνεποδίσθησαν τῷ ὀκνῶ ἑαυτῶν διερμηνεῦσαί σοι, τινῶν δὲ οὐδὲ παραχρήμα κατανοησάντων ἢ συλλογισαμένων τὴν περὶ τῶν ἄρθρων ἔκπτωσίν τε καὶ παράρθησιν καὶ παρέλιπον τὴν διὰ τῆς ὀργανικῆς ὕλης ἔντεχνον ἁρμονίαν, τῆς τε κατὰ παλαιστραν γιγνομένης ἀρθρεμβολήσεως δημωδῶς πρασσομένης, μηδὲ ἓν σε τῶν τοιούτων διαλανθανέτω. ἵνα δὲ πάνυ εὐπαρακολούθητά σοι τὰ [παρα τανερὸς] κατὰ μέρος γένηται, πρότερον τὰς τοῦ Ἱπποκράτους λέξεις ἐκθήσομαι ἐτοιμότερους τοὺς τρόπους τῶν ἐμβολέων ὑποταξάμεν <οσ> οἷόν τινα ἔραν <ον> ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, <αῖ> διὰ τῆς τῶν συμπαραλαμβανομένων ἀνδρῶν ὑπηρεσίας γίνονται. ὦν τινὰς μὲν καὶ αὐτὸς κατήρτικα, τινὰς δὲ καὶ Ζωπύρῳ παρηδρευκῶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τεθεώρηκα. ὅτι δὲ ὁ ῥηθεὶς ἀνὴρ ἐπὶ τε τῶν καταγμάτων καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ἐξαρθήσεων χειρουργίας κατὰ τὸ πλεῖστον Ἱπποκράτει κατακολουθῶν ἐθεράπευεν, μαρτυρήσειεν ἂν ἡμῖν Ποσειδώνιος τῷ αὐτῷ συνδιατετριφὼς ἱατρῷ. Ἐνήρκεται τοίνυν ὁ Ἱπποκράτης τοῦ Περὶ ἄρθρων βιβλίου τὸν τρόπον τοῦτον. ὤμου δὲ ἄρθρον ἓνα τρὸ <πον> οἶδα ὀλισθάνον [τ α] τὸν εἰς τὴν μασχάλην. ἄνω δὲ οὕτω εἶδον οὐδὲ εἰς τὸ ἔξω. ἐξῆς δὲ ἐπὶ ποσὸν περὶ τινῶν διελθὼν οὕτως διασαφεῖ· εὐπαίδευτον δὲ ἐστὶν τὸ εἰδέναι πάντας τοὺς τρόπους τῶν ἐμβολέων, οἷς ἱητροὶ ἐμβάλλουσιν καὶ ὡς αὐτοῖς τοῖς τρόποις τούτοις κάλλιστα ἂν τις χρεοίται.

² χρῆσθαι δὲ χρὴ τῷ κρατίστῳ τῶν τρόπων, ἣν τὴν ἰσχυροτάτην ἀνάγκην ὀρεῖ· κράτιστος δὲ ὁ [ς] ὕστατος γεγραψόμενος. πάντας δὲ τοὺς ἐφεξῆς καταρτισμοὺς τῆς εἰς τὸ κάτω τοῦ ὤμου γινομένης ἐξαρθήσεως διασεσάφηκεν, ὦν πρῶτον τὸν δι' αὐτῶν τῶν ἰδιωτῶν ἐπιτελούμενον οὕτως κατακεχώρικεν· εἰ μὲν οὖν πυκνὰ ἐκπίπτοι, ἱκανοὶ ὡς ἐπὶ πολὺ αὐτοῖς ἑαυτοῖς εἰσὶν ἐμβάλλειν. τισὶν γὰρ φύσει τὸ τοῦ ὤμου ἄρθρον, καθάπερ ἐκτέθειται, συνεχῶς ἐκπίπτει[ν] χωρὶς τῶν ἔξωθεν αἰτιῶν, οἵτινες ῥαδίως τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἄρθρου συνήθως δι' ἑαυτῶν ἐπιτελοῦσιν. ὃν τρόπον δὲ ἐπὶ <πολὺ> τὸν καταρτισμὸν ποιοῦνται, καὶ διὰ τούτων τῶν ἐξῆς

δηλοῖ· ἐνθέντες γὰρ τῆς ἐτέρης χειρὸς τοὺς κονδύλους εἰς τὴν μασχάλην ἀναγκάζουσιν ἄνω τὸ ἄρθρον· τὸν δὲ ἀγκῶνα παράγουσιν αἰεὶ παρὰ τὸ στῆθος· ταύτην μὲν οὖν τὴν ἐμβολὴν οὐκ ἀναγκαῖον ἐνόμιζον εἶναι διὰ ζωγραφίας ὑποδεικνύναι, ὃν τρόπον γίνοιτο ὑπὸ αὐτῶν τῶν πεπονθότων, ὑπογράφειν σοι μᾶλλον δὲ τὰς ἐχομένως διασαφουμένας, ὧν οὕτως ἐνῆρκται· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον τοῦτον καὶ ὁ ἱατρὸς ἂν ἐμβάλλοι, εἰ αὐτὸς μὲν ὑπὸ τὴν μασχάλην ἐσωτέρω τοῦ ἄρθρου τοῦ ἐκπεπτωκότος ὑποβάλλοι τοὺς δακτύλους, ἀπαναγκάζει δὲ ἀπὸ τῶν πλευρέων ἐπιβάλλων τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ἐπὶ τὸ ἀκρώμιον ἀντερείσιος [δ ε] ἔνεκα, τοῖς δὲ τῶν ἀνω παρὰ τὸν ἀγκῶνα τὸν βραχίονα ἐμβάλλων ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰς πλευράς—συμφέρει δὲ κρατερὰς τὰς χεῖρας ἔχειν τὸν ἐμβάλλοντα—, <ἦ> εἰ αὐτὸς μὲν ταῖς χερσὶν καὶ τῇ κεφαλῇ οὕτω ποιοίη, ἄλλος δὲ τις τὸν ἀγκῶνα παράγοι [τ ο] παρὰ τὸ στῆθος· ὁ δὲ κατὰ μέρος χειρισμός, ὃν τρόπον ὑποτετάχαμεν, οὕτως ἂν ἐπιτελοῖτο· τοὺς δὲ ἐξῆς τρόπους τῶν ἐμβολέων δι’ ὑπομνημάτων, ζωγραφικῆς δὲ σκιαγραφίας τῶν κατὰ μέρος ἐξαρθήσεων παραγωγῆς τε τῶν ἄρθρων ὀφθαλμοφανῶς τὴν θέαν αὐτῶν παρασχησόμεθα σοι. Πρῶτον μὲν οὖν ἐμβολῆς τρόπον τοιοῦτόν τινα γινόμενον ὑπογέγραφεν, ἔαν τε καὶ ἐπὶ τῶν συνήθως ἐξαρθρύντων ἔαν τε καὶ ἐπὶ τῶν πρώτως τοῦτο παθόντων ἱατροῦ χρεῖα τις ᾗ· δεύτερον δὲ τοῦτον κατακεχώρικεν· ἔστιν δὲ ἐμβολὴ [ς] ὤμου καὶ ἐς τὸ ὀπίσω ὑπερβάλλοντα τὸν πῆχυν ἐπὶ τὴν ῥάχιν, ἔπειτα τῇ μὲν ἐτέρῃ χειρὶ ἀνακλᾷ ἐς τὸ ἄνω τοῦ ἀγκῶνος ἐχόμενον, τῇ δ’ ἐτέρῃ παρὰ τὸ ἄρθρον ὀπισθεν ἐρείδει· ἐφ’ ἐκατέρων δὲ τῶν προκειμένων καταρτισμῶν ἐφέστακεν, ὅτι κατάτασιν οὐδ’ ἦντιν’ οὖν ἔχοντές τινων ἐξαρθήσεων κρατοῦσιν, ἐπεὶ γε ἐν τοῖς Περὶ ἀγμῶν τοῦ κατὰ φύσιν ἔχεσθαι διείληφεν τὴν ἐπὶ τῶν τοιούτων γινομένην εἰς τὸ ἰθὺ τάσιν· ἐναρχόμενος δὲ τοῦ βιβλίου οὕτως διασεσάφηκεν· „τῶν ἐκπτωσίων τε καὶ κατηγμάτων ὡς ἰθύτατα τὰς κατατάσεις ποιεῖσθαι· αὕτη γὰρ ἡ δικαιοτάτη φύσις.“ οὐ μὴν ἀλλὰ ποτε τεθεωρηκῶς ἐπὶ τῶν ῥηϊδίως δυναμένων ὤμον ἀποκαθίστασθαι τὴν ἔνθεσιν χωρὶς κατατάσεως ὃν τρόπον προδιηρίθμηται γεγεννημένην οὕτως ταῖς προκειμέναις ἐμβολαῖς ἐν τῷ Περὶ ἄρθρων ἐπήνεγκεν· αὕτη ἡ ἐμβολὴ καὶ ἡ πρόσθεν εἰρημένη οὐ κατὰ φύσιν ἐοῦσαι ὅμως ἀμφισφάλλουσαι τὸ ἄρθρον ἀναγκάζουσιν ἐμπίπτειν.

- ³ Σπουδὴ μὲν οὕτω κωλύσει τὴν τινων περὶ τὰ ὄργανα ἀπειρίαν, μάλιστα τὴν τῶν Ἡροφιλείων ἀχειρίαν, ἐνδείξασθαι, οἵτινες τὴν ἐπὶ τῶν πραγμάτων γυμνασίαν ἀπολελυμένοι, ψιλῶς δ’ αὐτῷ τῷ λόγῳ προσέχοντες διεσφάλησαν. Βακχεῖος τοίνυν ἐπιβαλλόμενος τὰς Ἱπποκρατείου λέξεις ἐξηγήσασθαι καὶ μὴ δυνηθεὶς νοῆσαι, τί ποτὲ ἐστὶν τὸ ἀμφισφάλλουσαι τὸ ἄρθρον, „περιβάλλουσαι“ <ἐπέιπε>, ἐπεὶ περ εὐγνώστον ὑπῆρχεν αὐτῷ διὰ πλειόνων, ὅτι παρὰ τῷ ἱατρῷ τὸ ἀμφὶ περὶ σημαίνει. πῶς δ’ οὐκ ἂν τις εἴπειεν αὐτὸν ὑπ’ ἀπειρίας συνεσχημένον καὶ τὴν τῶν ἱατρῶν καὶ τὴν τῶν φιλομαθούντων διεστροφέναι διάνοιαν; ἀπὸ γὰρ τοῦ σφάλλειν, καθάπερ καὶ ἐν παλαιστρικῇ τὸ περισφάλλειν, <τὸ ἀμφισφάλλειν> ἐν τοῖς προκειμένοις ἐντέτακται τῷ τὸ ἄρθρον διὰ τινος αἰφνιδίου περὶ τὸν τόπον οἰκισμοῦ παρορισθὲν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀποχωρεῖν ἀναγκάζεσθαι. οὐ κατὰ φύσιν δ’ οἶεται εἶναι τὰς προκειμένας ἐμβολὰς διὰ τὸ μὴ μετὰ κατατάσεως αὐτὰς γίνεσθαι. ὅτι δὲ οὐ περιβάλλειν τὸ ἄρθρον, ἀλλὰ περισφάλλειν λεκτέον κατὰ τὸν ἱατρόν, καὶ διὰ τί τὸν τοιοῦτον τρόπον οἶεται παραίτιόν ποτε καταρτισμοῦ γίνεσθαι, φανερόν ἐξ ὧν ἐν τοῖς αὐτοῖς οὕτως διασαφεῖ τῶν δὲ ἐμβολέων αἱ μὲν ἐξ ὑπεραιωρήσεως ἐμβάλλοντα, αἱ δὲ ἐκ κατατάσεως, αἱ δὲ ἐκ περισφάλλουσι. κέχρηται δὲ τῷ παραπλησίῳ τῆς ἐρμηνείας τρόπῳ διασαφῶν ἐνίοις οὕτως περὶ γὰρ τὸ ὑπεροειδὲς ὁ ὤμος ἦν, καὶ κατὰ μὲν τὴν κλίσιν περισφάλλεσθαι τὸ σῶμα κίνδυνος εἶη. ἔτι δὲ καὶ περὶ μηροῦ καταρτισμοῦ μνεῖαν ποιούμενος οὕτως δι’ <ασ> εσάφηκεν· πολλοῖς γὰρ συγκάμψασιν τὸ σκέλος κατὰ τὸ ἄρθρον ἐνέπεσεν ἤδη ἀμφίσφαλιν ποιησάμενον. τὰ μὲν οὖν πρὸς Βακχεῖον ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω· τὴν δὲ δευτέραν ἐμβολὴν, ὃν τρόπον ὑπογέγραπται, μεθοδευτέον.

Τρίτον δὲ ἐμβολῆς τρόπον ἐγχειρῶν τῶν κατὰ τὸν ὦμον ἐκπτώσεων εἰκότως ὑπογέγραφεν· οἱ δὲ τὰς ἐμβολὰς ἐρρωμένως ἐμβάλλειν εἰωθότες εὐθέως καταναγκάζουσι ν . χρή γὰρ τὸν τε ἄνθρωπον χαμαὶ κατατείνειν ὑπτιον τὸν τε ἐμβάλλοντα χαμαὶ ἵζεσθαι , ἐφ' ὅκοτερά ἂν τὸ ἄρθρον ἐκπεπτώκῃ , ἔπειτα λαβόμενον ταῖς χερσὶ τῆς χειρὸς τῆς σιναρῆς κατατείνει ν , τῇ δὲ πτέρνῃ εἰς τὴν μασχάλῃν ἐμβάλλοντα ἀντωθεῖ ν , τῇ μὲν δεξιῇ εἰς τὴν δεξιή ν , τῇ δὲ ἀριστερῇ εἰς τὴν ἀριστερή ν . δεῖ δὲ εἰς τὸ κοῖλον τῆς μασχάλῃς ἐνθεῖναι στρογγύλον τι ἕναρ μόσον . ἐπιτηδειόταται δὲ πάνυ αἱ μικκαὶ σφαῖραι αἱ σκληραί , οἷον <αῖ> ἐκ τῶν πολλῶν σκυτέων ῥάπτονται .

⁴ ἔπειτεν περὶ τοῦ κατὰ τὴν μασχάλῃν γινομένου διὰ τὴν κατάτασιν κοιλώματος ὑποδείξας ἐξῆς φησιν· χρή δέ τινα ἐπὶ θάτερα τοῦ κατατεινομένου καθήμενον κατέχειν ἐπὶ τὸν ὑγιέα ὦμον , ὥς μὴ περιέλκηται τὸ σῶμα τῆς χειρὸς τῆς σιναρῆς ἐπὶ θάτερα τεινομένης . ἔπειτα ἱμάντος μαλθακοῦ πλάτος ἔχοντος ἱκανό ν , ὅταν ἡ σφαῖρα ἐντεθῇ εἰς τὴν μασχάλῃν , περὶ τὴν σφαῖραν περιβεβλημένου τοῦ ἱμάντος καὶ κατέχοντο ς , λαβόμενον ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν τοῦ ἱμάντος ἀντικατατείνειν τινὰ ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ κατατεινομένου καθήμενον τῷ ποδὶ προσβάντα τοῦ ἀκρωμίου πρὸς τὸ ὀστέον . ἡ δὲ σφαῖρα ὥς ἐσωτάτω καὶ ὥς μάλιστα πρὸς τῶν πλευρῶν κείσθω καὶ μὴ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ βραχίονος . οὐδεμία δὲ ἐπὶ τούτων ἐστὶ χρεία περιεργαζόμενον ἐξηγεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ἐν τῷ χειρισμῷ πρασσόμενα· σαφέστερον γὰρ αὐτὸς ὁ ἰατρὸς ἐν τούτοις ἕκαστα <ἐφέστα> κε, ὃν τρόπον χρή γινώσκειν. διὸ καὶ μηθεὶς ἡμᾶς ἀργότερον ἰσταμένους περικάμπτειν ὑπολάβοι τὴν μετὰ τὰς λέξεις διήγησιν, ἀλλὰ τὸ διλογεῖν ἐργῶδες εἶναι νομίζομεν. ὃν τρόπον μὲν οὖν δεῖ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἄρθρου πτέρνῃ ποιεῖσθαι, προσυποτετάχαμεν. Ἀξίως δὲ ταύτην τὴν ἐμβολὴν ὑπογέγραφεν· ἔστιν δὲ καὶ ἄλλη ἐμβολή , ὡς περ κατωμίζουσιν ἐς ὀρθόν . μείζω μέντοι χρή εἶναι τὸν κατωμίζοντα , διαλαβόντα δὲ τὴν χεῖρα ὑποθεῖναι τὸν ὦμον τὸν ἐωυτοῦ ὑπὸ τὴν μασχάλῃν ὅξυν ἄπειτα ὑποστρέψαι , ὡς περ <ι> ἵζεται ἔδρῃ , οὕτως στοχασάμενο ν . ὅπως δὲ <ἀμφὶ> τὸν ὦμον τὸν ἐωυτοῦ κρεμᾷ τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν μασχάλῃν , αὐτὸς τε ἐωυτὸν ὑψηλότερον ἐπὶ τοῦτον τὸν ὦμον ποιεῖτω ἢ ἐπὶ τὸν ἕτερον , τοῦ <τε> κρεμαμένου τὸν βραχίονα πρὸς τὸ ἐωυτοῦ στήθος προσαναγκαζέτω ὡς μάλιστ α . ἐν τούτῳ δὲ τῷ σχήματι ἀνασειέτω , ὅταν μετεωρίσῃ τὸν ἄνθρωπον , ὡς ἀντιρρέπῃ τὸ ἄλλο σῶμα αὐτῷ ἀντίον τοῦ βραχίονος τοῦ κατεχομένου υ . ἦν δὲ ἄγαν κοῦφος ἦ ὁ ἄνθρωπος ς , καὶ προσεκκρεμασθήτω τις ὀπισθεν κοῦφος παῖ ς . δεῖ δὲ τὸν καταρτισμὸν οὕτως ποιεῖσθαι παλαιστρικώτερον ὄντα, καθάπερ ὑπογεγράφαμεν. Πᾶσιν δὲ τοῖς προειρημένοις ὁ Ἱπποκράτης οὕτως ἐπεφώνησεν· αὐταὶ αἱ ἐμβολαὶ πᾶσαι κατὰ παλαίστην εὐχρηστοὶ εἰσι ν , ὅτι οὐδὲν ἄλλοίων ὀργὰ [με]νων δέονται ἐπεισενεχθῆναι· χρήσαιτο δὲ ἂν τις καὶ ἄλλοθι . οὐ γὰρ μόνον ἐάν τι τοιοῦτο ἐν ταῖς κατὰ παλαίστραν γυμνασίαις συμβῇ, χρηστέον τοῖς προδιηρημένοις ἐκ τοῦ καιροῦ καταρτισμοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐν ἄλλοις τόποις ἀπολειφθεῖς <ιν> ἐπακολουθήσῃ μηδε μιᾶς ὀργανικῆς ἀνάγκης παρούσης.

⁵ ἦδη δὲ καὶ τὰς ἐπὶ ποσὸν τῇ διὰ τῶν ἀνδρῶν γινομένην βίαν προσδεομένης ἐξαρθήσεως μοχλείας οὕτως διασαφεῖ· ἀτὰρ καὶ οἱ περὶ τὰ ὑπεραναγκάζοντες κατὰ φύσιν ἐμβάλλουσι ν . χρή δὲ τὸ μὲν ὑπερον κατελίχθαι τινί· ἥσσον γὰρ ἂν ὀλισθάνοι· ὑπηναγκάσθαι δὲ μεσηγνὺ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ βραχίονος ς . καὶ ἡ <ν> μὲν βραχὺ ἔη τὸ ὑπερον , καθῆσθαι χρή τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τινος ς , ὡς μόλις τὸν βραχίονα περιβάλλειν δύνηται περὶ τὸ ὑπερον ν . μάλιστα δὲ ἔστω μακρότερον τὸ ὑπεροειδέ ς , ὡς ἂν ἐστεῶς ἄνθρωπος κρέμῃται μικροῦ δεῖν ἀμφὶ τῷ ξύλῳ· καὶ ἔπειτα ὁ μὲν βραχίων καὶ ὁ πῆχυς παρατεταμένος παρὰ τὸ ὑπερον ἔστω , τὸ δὲ ἐπὶ θάτερα τοῦ σώματος καταναγκαζέτω τις περιβάλλων περὶ τὸν αὐχένα παρὰ τὴν κλεῖδα τὰς χεῖρας ς . αὕτη ἡ ἐμβολὴ κατὰ φύσιν ἐπεικέως ἐστὶ ν , καὶ ἐμβάλλειν δύνανται , ἣν

χρηστῶς σκευάσωντα ι . δεῖ γὰρ ἡμᾶς τὸ ξύλον ἀσφαλῶς ἐδράζειν, ὅπως ἂν μὴ τι κατὰ τὸν χειρισμὸν ἐμπόδιον ἐπενέγκῃ σαλευόμενον. θειῇ γε βιαιοτέραν ἔχει τὴν μοχλείαν οὗτος ὁ τρόπος· ὡς δ' ἂν τις χρῶτο τῷ καταρτισμῷ περὶ τὸ ὑπεροειδὲς ξύλον, ὑπόκειται. Ἀσφαλέστερον δὲ τὸ διὰ τοῦ κλιμακίου γινόμενον διὰ τούτων ὑποτέταχεν· ἀτὰρ καὶ ἡ κατὰ τοῦ κλιμακίου ἐτέρη τις τοιαύτη καὶ ἔτι βελτίω ν , ὅτι ἀσφαλέστερον πᾶν τὸ σῶμα τὸ μὲν τείνεται ι , τὸ δὲ ἀντισηκώσει μετεωρισθῆ ν . περὶ γὰρ τὸ ὑπεροειδὲς ὁ ὤμος ἦν καὶ καταπεπήγ η , περισφάλλεσθαι τὸ σῶμα κίνδυνος ἢ τῇ ἢ τ ῇ . χρή μέντοι καὶ ἐπὶ τῷ κλιμακτῆρι ἐπιδεδέσθαι τι στρογγύλον ἄνωθεν ἐναρμόσον εἰς τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης ς , ὅπως διαναγκάσῃς τὴν κεφαλὴν τοῦ βραχίονος εἰς τὴν φύσιν ἀπιέναι ι . πυκνότερον εἴωθεν ἐπὶ τῶν ἀναγκαίαν χρεῖαν ἐχόντων διαστέλλεσθαι πρὸς τὸ μὴ διαλαθεῖν τι τῶν χρησίμων· ὃ δὲ καὶ νῦν πεποίηκεν ἄλιν ὑπομνήσας, ὅτι δεόν ἐστὶν καὶ ἐπὶ τοῦ κλιμακτῆρος προσεπιδεδέσθαι τι στρογγύλον πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐν τῇ μασχάλῃ κοίλου τῷ διὰ τοῦ τοιοῦτου τρόπου μάλιστα πως εἰς τὸ ἄνω μοχλεύεσθαι τὴν τοῦ ὤμου κεφαλὴν. τὸ δὲ κλιμάκιον οἱ μὲν οἴονται εἶναι πῆγμα τετράγωνον παραπλήσιον κλιμακοειδῇ ἀντίας καὶ ὀνίσκον ἔχον ἐν τῷ κάτω μέρει, οἱ δὲ κλίμακα τὸ κλιμάκιον εἰρησθαί φασιν καὶ λαμβάνοντες οἰκοδομικὴν κλίμακα περὶ ἓνα τῶν ἀναβαθμῶν ἀφ' ὕψους ὑπερρίπτουσιν τὴν χεῖρα προϋποτιθέντες σφαίρωμα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς μασχάλης, εἴτ' ἀφιασιν ἐκ μὲν τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς κλίμακος αἰωρεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ἐδάφους ἥτοι μὴ ἀπτόμενον ἢ βραχέως γε θιγγάνοντα, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου μέρους τὴν ἐξηρθρηκυῖαν χεῖρα διακατέχοντες ἐπὶ ποσὸν ἐπισπῶνται.

- ⁶ καὶ δοκεῖ γέ μοι τοιοῦτος ὁ τῆς ἐμβολῆς ὑπάρχειν τρόπος καὶ οὐ διὰ τινος ὀργανικῆς ἀνάγκης εἰρησθαι γινόμενος. ἐμέμνητο γὰρ ἂν ὁ ἱατρὸς τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἂν ποτε τὴν ἐξῆς ἐμβολὴν κρατίστην πασῶν εἶναι διέλαβεν, εἴπερ ἐξεπεφεύγει τὴν τῶν ἐκ τοῦ καιροῦ πρὸς βοήθειαν ἐπινοουμένων μηχανημάτων εὐπορίαν. καὶ τὰ ἐπόμενα δὲ σὺν τοῖς προδιηριθμημένοις τῆς αὐτῆς ἐπινοίας ἔχεται· οὐ μὴν ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπὶ πᾶσιν τοῦ βιβλίου ἀνακεφαλαιούμενος πάσας τὰς ἐμβολὰς καὶ ἐπὶ τοῦ ὤμου φησὶν, ὅτι καὶ περὶ κλίμακος <... ὡς> δὲ χρηστέον ἐστὶ τῇ ὑποπιπτούσῃ μεθόδῳ, προσυπόκειται. Κράτιστον δὲ ὤμου καταρτισμὸν διὰ τῶν ἐχομένων οὕτως φησὶν· κρατίστη μέντοι πασῶν τῶν ἐμβολῶν ἡ τοιήδε· ξύλον χρή εἶναι πλάτος μὲν ὡς πενταδάκτυλον τὸ ἐπίπαν ἢ τετραδάκτυλον ἢ καὶ λεπτότερον ν , μῆκος δὲ δίπηχυ ἢ καὶ ὀλίγω ἔλασσο ν . ἔστω δ' ἐπὶ θάτερα ἄκρον περιφερὲς καὶ στενότατον ταύτη καὶ λεπτότατο ν . ἄμβην δὲ ἐχέτω μικρὸν ὑπερέχουσα <ν> ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ τοῦ περιφερέος ἐν τῷ μέρει μὴ τῷ πρὸς τὰς πλευράς ς , ἀλλὰ τῷ πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ βραχίονος ἔχοντ ι , ὡς ὑφαρμόσειεν τῇ μασχάλῃ παρὰ τὰς πλευρὰς ὑπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ βραχίονος ὑποτιθέμενο ν . ὀθονίω δὲ ἢ ταινίῃ μαλακῇ ἀπλῇ κατακεκολλησθω ἄκροθεν τὸ ξύλο ν , ὅπως προσηνέστερον ἔ η . ἔπειτα χρή ὑπώσαντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ξύλου ὡς ἐσωτάτω μεσηγνὺ τῶν πλευρέων καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ βραχίονος ς , τὴν ὅλην χεῖρα πρὸς τὸ ξύλον κατατείνοντα προσκαταδῆσαι κατὰ τε τὸν βραχίονα κατὰ τε τὸν πῆχυν κατὰ τε τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς ς , ὡς ἀτρεμέ η . μάλιστα δὲ περὶ παντὸς χρή ποιεῖσθαι ι , ὅπως τὸ ἄκρον τοῦ ξύλου ὡς ἐσωτάτω τῆς μασχάλης ἔστα ι , ὑπερβεβηκὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ βραχίονος ς . ἔπειτα χρή μεσηγνὺ δύο στύλων στρωτῆρα πλάγιον εὖ προσδῆσαι καὶ ἔπειτα ὑπερενεγκεῖν τὴν χεῖρα σὺν τῷ ξύλῳ ὑπὲρ τοῦ στρωτῆρος ς , ὡς ἢ μὲν χεῖρ ἐπὶ θάτερα ἔ η , ἐπὶ θάτερα δὲ τὸ σῶμα α , κατὰ τὴν μασχάλην δὲ ὁ στρωτήρ· καὶ ἔπειτα ἐπὶ μὲν θάτερα τὴν χεῖρα καταναγκάζειν σὺν τῷ ξύλῳ περὶ τὸν στρωτήρα α , ἐπὶ δὲ θάτερα τὸ ἄλλο σῶμα α . ὕψος δὲ ἔχων ὁ στρωτήρ προσδεδέσθω , ὥστε μετέωρον τὸ ἄλλο σῶμα εἶναι ι . ταύτης δὲ τῆς ἐμβολῆς τὴν ἰσχυροτάτην ἀνάγκην περιεχούσης ὁ Βακχεῖος τὴν ἐπὶ τοῦ μοχλοειδοῦς ξύλου λεγομένην ἄμβην ἐν τοῖς Περὶ τῶν Ἱπποκρατείων λέξεων ἐξηγεῖται, ὅτι „ἐν ταῖς λέξεσιν ἀναγράφεται, ὡς Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσιν τοὺς τῶν ὀρῶν

λόφους καὶ καθόλου τὰς προσαναβάσεις“. καὶ διὰ τούτων φησὶν πάλιν· „ἀναγέγραπται δὲ καὶ ὡς ὁ Δημόκριτος εἶη καλῶν τῆς ἴτυος τὴν τῷ κοίλῳ περικειμένην ὀφρὺν ἄμβην“. ἔχει[ν] δὲ παρ’ αὐτῷ καὶ οὕτως· „ἀναγέγραπται δὲ ὁμοίως ἄμβων τῆς λοπάδος τὸ περικείμενον χεῖλος. Ἀριστοφάνης ὁ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας“.

⁷ ταῦτα <τὰ> κοιμιζόμενα μαρτύρια παντελῶς ἐστὶν εὐήθη[ς] κεχωρισμένα τῆς ἀπὸ τῶν συμβαινόντων χρείας. ἔδε <ι> δὲ ἱστορηκότα τοῦτο κατακεχωρικέναι, ὅτι Κῶοι τοὺς τῶν κλιμάκων ἀναβαθμοὺς ἄμβωνας καλοῦσιν, ὥστ’ εἰρῆσθαι τὴν ἐν τῷ ξύλῳ ὑπεροχὴν τοιαύτην εἶναι, ὁμοίαν ἀναβαθμῷ εἰς τὸ βάθος ἐκκοπὴν ἔχουσιν· πᾶν γε τὸ μὴ κατ’ εὐθὺ φέρον ἐν τῷ βάθει, ἀλλὰ πρὸς τὸ κάτω [εἶναι] νενευκὸς τρῆμα καλοῦσι οἱ τούτων ἐργάται ὑπαμβές. πλὴν ταῦτα μὲν παρήσω νῦν, σαφέστερον γὰρ Ἰπποκράτης <σ> διὰ τῶν προκειμένων περὶ τῆς τοῦ ξύλου κατασκευῆς καὶ χρήσεως ὑπογέγραφεν. ἡ δ’ ἐμβολὴ γένοιτ’ ἂν οὕτως. Ἔτι δὲ πρὸς τὸ προκείμενον τοιαῦτά τινα προσεπιλέγει[ν]· οὗτος ὁ τρόπος παρὰ πολὺ κράτιστος ἐμβολῆς ὦμου· δικαιότατα μὲν γὰρ μοχλεύει [ν], ἣν μόνον ἐσωτέρω ἢ [ν] τὸ ξύλον τῆς κεφαλῆς τοῦ βραχίονος· δικαιόταται δὲ αἱ ἀντιρροπαί, ἀσφαλές δὲ τὸ ὁστέον τοῦ βραχίονος. τὰ μὲν οὖν νεαρὰ ἐμπίπτει θάσσον ἢ ὡς ἂν τις οἶοιτο, πρὶν ἢ καὶ κατατετάσθαι δοκεῖν. ἀτὰρ καὶ τὰ παλαιὰ μόνον αὕτη τῶν ἐμβολέων οἷηται ἐμβιβάσαι, ἣν μὴ ἤδη ὑπὸ χρόνου σὰρξ μὲν ἐπεληλύθη ἐπὶ τὴν κοτύλην, ἡ δὲ κεφαλὴ τοῦ βραχίονος ἤδη τρίβον ἐσωτὴρ ἢ πεποιημένη ἐν τῷ χωρίῳ, ἵνα ἐξεκλίθῃ. οὐ μὴν ἀλλ’ ἐμβάλλειν γάρ μοι δοκεῖ καὶ οὕτως πεπαλαιωμένον βραχίονα. τί γὰρ ἂν δικαία μόχλευσις οὐ κινήσειεν; μένειν μέντοι οὐκ ἂν μοι δοκεοίκατο κατὰ χώρην, ἀλλ’ ὀλισθάνειν εἰς τὸ ἔσω. οὐ μόνον δὲ τῇ ὑπὲρ τὸν στρωτήρα τῆς χειρὸς ὑπερθέσει συγχρῆσθαι διείληφεν, ἀλλὰ καὶ ἐφ’ ἐκ[κα]τέρων τῶν παρατυχόντων, οἷον εὐθέως ὑποτέταχεν ἐπὶ τοῦ κλιμακίου λέγων οὕτως· τὸ αὐτὸ δὲ ποιεῖ καὶ περὶ κλιμακτῆρα καταναγκάζειν τὸν τρόπον τοῦτον σκευάσαντα. τὴν δὲ τούτου καταγραφὴν παρήσομαι διὰ τὸ καὶ ἐν τοῖς προεκειμένοις διασαφεῖσθαι. τὰ δὲ ἐξῆς οὕτως ὑπογέγραφεν· πάννυ μὲν ἱκανῶς ἔχει καὶ περὶ μέγα ἔδος Θεσσαλικὸν ἀναγκάζειν νεαρὸν ὃν τὸ ὀλίσθημα. ἐσκευάσθαι μὲν γὰρ χρή τὸ ξύλον οὕτως, ὥσπερ εἴρηται, ἀτὰρ τὸν ἄνθρωπον καθῆσαι πλάγιον ἐπὶ τῷ δίφρῳ καὶ ἔπειτα τὸν βραχίονα σὺν τῷ ξύλῳ ὑπερβάλλειν ὑπὲρ τοῦ ἀνακλισμοῦ καὶ ἐπὶ μὲν θάτερα τὸ σῶμα καταναγκάζειν, ἐπὶ δὲ θάτερα τὸν βραχίονα σὺν τῷ ξύλῳ.

⁸ ἡ δὲ ἐμβολὴ γένοιτ’ ἂν οὕτως. [ἡ ἐπὶ θάτερα κατοχὴ παραλέλειπται. ἔσται οὖν περιτροπή, καὶ ἡ χεὶρ ἀφέστηκεν ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος.] Τὸν δ’ αὐτὸν τρόπον καὶ οὕτως γενέσθαι σεσήμαγκεν· τὸ αὐτὸ δὲ ποιεῖ καὶ ὑπὲρ δικλίδος θύρης ἀναγκάζειν. χρήσθαι δὲ χρή αἰεὶ τούτοις, ἃ ἂν τύχη παρεόντα. ὁ μὲν αὐτὸς τρόπος ἐστὶν τῆς ἐμβολῆς ὁ διὰ τοῦ ξύλου γινόμενος τοῦ τὴν ἄμβην ἔχοντος. ἡ δὲ γε πείρα [τὰ] <ἐ> πλεόνασε τοῖς τοιοῦτοις ὑποδείγμασιν τοῖς πρὸς τὴν ὑπέρθεσιν τῆς χειρὸς εὐθέτοις χάριν τοῦ τοῖς παραπίπτουσιν ἐκ τοῦ καιροῦ συγχρωμένους ῥαδίως ἐπιτελεῖν τὸ προκείμενον. καθόλου δ’ ἐπὶ τῆς τοῦ ὦμου ἐμβολῆς προνοητέον, καθάπερ διέσταλται, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μὲν τῶν ἐντιθεμένων εἰς τὴν μασχάλην ἐκπληρώσεως χάριν καὶ ἐπὶ τοῦ ξύλου δέ, ὡς ἐσωτάτω καὶ μεταξὺ τεθήσεται τῆς κεφαλῆς τοῦ ὦμου καὶ τῶν πλευρῶν καὶ ὅπως ἂν ἡ αὐτοῦ ὑπεροχὴ μὴ πρὸς τὰς πλευράς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ὦμον ἐντὸς ἐπιστρέφηται· οὕτω γὰρ τοῦ ξύλου τεθέντος καὶ ἐπίβασιν ἐπὶ τὴν ἐξοχὴν αὐτοῦ τῆς τοῦ ὦμου κεφαλῆς ποιησαμένης εὐχερὲς εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀπο <κατά> στασις ἔσται. καταρτίζεται δὲ ὦμος ὑπὲρ τῆς δικλίδος θύρας τὸν τρόπον τοῦτον. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς προδιηριθμημένοις τὰ τοιαῦτα ἐπέζηξεν· εἰδέναι μὲν οὖν χρή ὅτι φύσιες φυσιῶν μέγα διαφέρουσιν εἰς τὸ ῥηϊδίως ἐμπίπτειν τὰ ἐκπίπτοντα. ἀναγκαῖον γὰρ ἐστὶν τῷ μέλλοντι κατὰ τρόπον τῶν ἄρθρων καταρτισμὸν ποιεῖσθαι τὴν περὶ ἐκάστου ὑπάρχουσιν διαφορὰν φύσει ἔξει ἡλικίῃ προσλαμβάνεσθαι, ἵνα μὴ ἐπὶ πάντων μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἀνάγκῃ χρώμενος, καὶ ἐφ’ ὧν μὴ

〈δεῖ〉, διαβι[β]άζεται, οἷον ἐπὶ νηπίων τε καὶ ἀσθενῶν καὶ τῶν φύσει καὶ ἔξει ῥαδίως δυναμένων καταρτισθῆναι, ἢ πάλιν ἐπὶ τινων διὰ νεύρων ἢ ἔξω σκληρότητα μὴ εὐχερῶς κατακρατουμένων ἀφιστῆται τοῦ προκειμένου, προσάγει δὲ τὰς βιαστικωτέρας ἀνάγκας. ἔξῃς δὲ τὴν ἐν τῇ φύσει καὶ ἔξει διαφορὰν οὕτως ὑπογέγραφεν· διενέγκαι μὲν γὰρ ἄν τι καὶ κοτύλη κοτύλης, ἢ μὲν εὐυπέρβατος εὐῶς α, ἢ δὲ καὶ ἥσσο ν. πλεῖστον δὲ διαφέρει τῶν νεύρων ὁ ἔνδεσμος, τοῖς μὲν ἐπιδόσεις ἔχω ν, τοῖς δὲ συνδεδεμένοις. καὶ γὰρ ἡ ὑγρότης τοῖς ἀνθρώποις γίγνεται ἢ ἐκ τῶν ἄρθρων διὰ τὴν τῶν νεύρων ἀπάρτησιν, ἢν χαλαρά τε ἡ φύσει καὶ ἐπιτάσεις εὐφόρως φέρῃ. συχνοὺς γὰρ ἄν τις ἴδῃ, οἱ οὕτως ὑγροὶ εἰσιν ν, ὥστ' ε, ὁπότεν

〈ἐθέλωσιν〉, ἐξίσταται ἀνωδύνως καὶ καθίσταται ἀνωδύνως. διαφέρει μέντοι τι καὶ ἔξις σώματος. τοῖς μὲν γὰρ εὖ ἔχουσιν τὸ γυῖον καὶ σεσαρκωμένοις ἐκπίπτει ἥσσον ἐμπίπτει τε χαλεπώτερον. ὅταν αὐτοὶ σφῶν ἑαυτῶν λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι ἔωσιν ν, τότε ἐκπίπτει μᾶλλον ἐμπίπτει τε ῥᾶ [δ ι] ο ν. περὶ μὲν οὖν ὥμου καταρτισμοῦ ταῦθ' ὑπογέγραφεν· περὶ δὲ τῆς σημειώσεως οὕτως διασαφεῖ γινώσκειν δὲ εἰ ἐκπέπτωκεν ὁ βραχίων τοῖςδε χρήσις τοῖς σημείοις· τοῦτο [ι ς] μέν, ἐπειδὴ δίκαιον ἔχουσι τὸ σῶμα οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὰ σκέλη, παραδείγματι χρῆσθαι χρή τῷ ὑγιεῖ 〈πρὸς τὸ μὴ ὑγιὲς καὶ τῷ μὴ ὑγιεῖ〉 πρὸς τὸ ὑγιὲς, μὴ τὰ ἀλλότρια ἄρθρα καθορῶντα—ἄλλοι γὰρ ἄλλων 〈μᾶλλον〉 ἔξαρθροι πεφύκασιν—, ἀλλὰ αὐτοῦ τοῦ κάμνοντος, ἢν ἀνόμοιον ἢ τὸ ὑγιὲς τῷ μὴ ὑγιεῖ.

- ⁹ εἶπεν μετὰ τινας ἀριθμοὺς τὰ παρακολουθοῦντα σημεῖα διὰ τούτων ἐκτέθεται· ἀτὰρ τοῦτο μὲν ἐν τῇ μασχάλῃ ἢ κεφαλῇ τοῦ βραχίονος φαίνεται ἐγκειμένη πολλῶ μᾶλλον τοῦ ἐκπεπτωκότος ἢ τοῦ ὑγιέος, τοῦτο δὲ ἄνωθεν κατὰ τὴν ἐπωμίδα κοῖλον φαίνεται τὸ χωρίον καὶ τοῦ ἀκρωμίου τὸ ὁστέον ἔξοχον φαίνεται ι, ἅτε ὑποδεδωκότος τοῦ κάτω χωρίου. παρασύνεσιν μὲν καὶ ἐν τούτῳ ἔχει [ν] τιν' α, ἀλλὰ ὕστερον περὶ αὐτοῦ γέγραπται· ἄξιον γὰρ γραφῆς ἐστὶ ν. τοῦ δὲ ἐκπεπτωκότος ὁ ἀγκῶν φαίνεται ἀφεστεῶς μᾶλλον ἀπὸ τῶν πλευρῶν ἢ τοῦ ἐτέρου ν. ἢν μέντοι τις προσαναγκάζῃ, προσάγετα ι, ἐπιπόνως δὲ τοῦτ' ο. ἄνω τὴν χεῖρα ἀεῖραι εὐθεῖαν παρὰ τὸ οὗς ἐκτεταμένου τοῦ ἀγκῶνος οὐ μᾶλλον δύναντα ι, ὥσπερ τὴν ὑγιέα, οὐδὲ παράγειν ἔνθα καὶ ἔνθα ὁμοίως. τὰ τε οὖν σημεῖα ταῦτ' ἐστὶν ὥμου ἐκπεπτωκότος αἱ τε ἐμβολαὶ αἱ ἐγγεγραμμένα ι. ταῦτ' ἐστὶν ὅσα ποτὲ περὶ ὥμου καταρτισμοῦ παρ' Ἱπποκράτει διασαφεῖ

〈ται〉 δυνάμενα ῥαδίως καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν παλαίστρᾳ διατριβόντων κρατηθῆναι. ἀναγκαῖον οὖν καὶ σοὶ πρὸς τὰ συμβαίνοντα γινώσκεισθαι. ἔαν δὲ καὶ τὸν τῶν λοιπῶν ἄρθρων καταρτισμόν, ὃν τρόπον δεῖ ποιεῖσθαι κατὰ τὸν ἱατρόν, προαιρῇ μεταλαμβάνειν καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ πρώτως ἐπινοηθὲν πρὸς ταῦτα ὄργανον εἰδῆσαι σπεύδης, μετὰ τῆς ἐνδεχομένης ἀκριβείας ἀναγραφὴν δοθήσεται σοι. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΚΙΤΙΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ 〈ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ〉 Ἐν μὲν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, βασιλεῦ Πτολεμαῖε, περὶ ὥμου καθ' Ἱπποκράτην ἐμβολῆς δεδηλώκαμεν, ἐν δὲ τούτῳ περὶ τοῦ ἀγκῶνος καὶ καρποῦ καὶ σφονδύλων, ὃν τρόπον ὁ προειρημένος ἱατρός τὰς τε σημειώσεις αὐτῶν καὶ τοὺς καταρτισμοὺς ποιεῖσθαι παρακελεύεται, διασαφίσω.

- ¹⁰ πρότερον δὲ τὰς λέξεις αὐτοῦ καταχωρίω, εἴτ' εἰρομένως τὸν τῶν ἐμβολῶν τρόπον δι' αὐτῶν τῶν ὑποδειγμάτων ὑποτάξω πρὸς τό, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς πρότερον, καὶ ἐν τούτοις εὐπαρακολούθητά σοι γενέσθαι τὴν τε περὶ ἄρθρων θεωρίαν, οὐκ ἀνωφελῆ καθεστῶσαν μὴ ἀτελείωτον φιλιατροῦντί σοι παραδοθῆναι. οὐκ ἀγνοῶ δέ, διότι τὰ διὰ χειρουργίας ἐνεργούμενα δυσκόλως διὰ λόγου καταλαμβάνεσθαι δύναται· ὅθεν, ἐάν τινα μὴ σαφῆ σοι γίνηται, μὴ ἡμᾶς, ἀλλὰ τὴν τοῦ πράγματος αἰτιῶ φύσιν. τὸ[υ] μὲν γὰρ ὑποδείγματος ἔχει τρόπον ἐπὶ τὴν χρεῖαν μεταγόμενον, τὸ δ' ἀπ' αὐτῶν τῶν συμβαινόντων ἐναργῆ τὴν κατάληψιν ἐγχειρί *〈ζει〉*. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καθ' ὅσον ἂν ἢ δυνατόν, διὰ τούτων σαφῆ σοι κατασταθήσεται. Ἐχομένως τοίνυν ὁ Ἱπποκράτης ἐν τῷ Περὶ ἄρθρων βιβλίῳ περὶ τε

ἐξαρθρήσεων καὶ παραρθρήσεων ἀγκῶνος καὶ τούτων καταρτισμοῦ μνημονεύων οὐδαμῶς, κατὰ πόσους τρόπους συμβαίνουσιν, εὐσήμως τέταχεν. ἀλλὰ τοί γε διὰ τῶν κατὰ μέρος λόγων ποιήσω τοῦτο φανερόν, διότι παραρθρεῖ μὲν ἀγκῶν διχῶς, ἐξαρθρεῖ δὲ κατὰ τέσσαρας τρόπους. τοῦ γὰρ λεγομένου πήχεος ἐξ ὁσῶν δύο συνεστῶτος τὸ μὲν ἐντὸς αὐτῶν προσήρτηται τῷ βραχίονι νενευκὸς εἰς τὸν ἐκτὸς μᾶλλον τόπον, ὃ δὲ κερκὶς καλεῖται· τὸ δὲ ἕξω ἐπιβέβηκεν τῷ κοίλῳ τοῦ βραχίονος, λεγόμενον δὲ κορωνόν. καὶ <κατ'> ὁξὺ τοῦ ἀγκῶνος ὕφ' ἐκατέρων τῶν ὑπεροχῶν συνέχεται, τῆς τε ἕσω τοῦ ἀγκῶνος, ἀφ' ἧς τὸν πήχυν μετρεῖν εἰώθαμεν, καὶ τῆς ἕξω καταληγούσης ἀπὸ τοῦ βραχίονος. τούτων οὖν τῶν ὁσῶν, ὃ δὲ κερκὶς καλεῖται, πεφυκὸς ἐντὸς παραρθρεῖ μόνον νεῦον ἢ πρὸς πλευρὰς ἢ εἰς τὸ ἐκτὸς μέρος. δηλοῖ δὲ περὶ αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῦτον· ἀγκῶνος ἄρθρον παραλλάξαν μὲν ἢ πρὸς πλευρὴν ἢ ἕξω, μένοντος τοῦ ὀξέος τοῦ ἐν τῷ κοίλῳ τοῦ βραχίονος. τοὺς μὲν οὖν τούτων σχηματισμοὺς ὑπογράφειν παρήσω· οὐ γὰρ ἂν δύναιντο ἀπλῆς τῆς τάσεως αὐτῶν γινομένης καταλημφθῆναι. αἱ δὲ παραρθρήσεις ἔκδηλοι γίνονται τὰ μὲν εἰς τὸ ἐντὸς, τὰ δὲ εἰς τὸ ἐκτὸς, πολύτροπον <ρόπῃν> ἔχοντος τοῦ ἄρθρου, διαστρεφόμενου τε καὶ νεύοντος τοῦ μορίου ὅτε μὲν εἰς τὸ ἕξω, ὅτε δὲ εἰς τὸ ἕσω μέρος, ἃ δὲ οὕτως διὰ τῶν ἐξῆς καταρτίζειν παρακελεύεται· ἐς εὐθὺ κατατείνοντα [ι] τὰ ἐξέχοντα ἀπωθεῖν ὀπίσω καὶ εἰς τὸ πλάγιον ν. ἢ γὰρ εἰς εὐθὺ τάσις ἀπο <κατά> στασιν τῶν ἄρθρων ποιεῖ, ὥστε ῥαδίως εἰς τὴν κατὰ φύσιν χώραν τὸ ἄρθρον παραγενέσθαι. ἐάν τε οὖν εἰς τὸ πρὸς τὰς πλευρὰς μέρος ἐάν τε ἕξω παραρθρήσῃ, χρηστέον τῇ κατ' εὐθὺ τάσει καὶ τὸ μὲν ἕσω νενευκὸς βιάζεσθαι μετὰ συμμέτρου κάμψεως καὶ τῆς εἰς τὸ ὕπτιον τῆς χειρὸς ἀναστροφῆς, ἐπὶ τὸ τοῦ ἀγκῶνος πλάγιόν τε καὶ βάθος ἐπερείδοντα ἢ χειρὶ ἢ δακτύλοις, τὸ δὲ εἰς τὸν ἕξω τόπον ἐκκεκλικὸς εἶσω βιάζεσθαι τὸ τῆς χειρὸς θέναρ προσβάλλοντα ἐκ πλαγίου τῷ ὀξεί τοῦ[τ] ἀγκῶνος, ἅμα καὶ τὴν τῆς χειρὸς ἐπιστροφὴν ἐπὶ τὸ πρηνὲς ποιουμένους.

- 11 περὶ μὲν οὖν τῆς τοῦ ἀγκῶνος παραρθρήσεως οὕτως διασαφεῖ· περὶ δὲ τῆς ὀλοσχερεστέρας ἐξαρθρήσεως τὸν τρόπον τοῦτον μέμνηται· τὰ δὲ τελέως ἐκβάντα ἔνθα ἢ ἔνθα α, ἢ κατὰ τὰς μέν ν, ἐν ἧ ὁ βραχίον ἐπιδεῖται ι. αὐταὶ εἰσιν ὀλοσχερεῖς δύο [εἰσίν] ἐξαρθρήσεις ἀγκῶνος, ἡ μὲν ἕσω νεύουσα, ἡ δὲ εἰς τὸ ἕξω μέρος. μνημονεύει δὲ διὰ τῶν ἐξῆς ἔτι καὶ ἄλλων δύο ἐξαρθρήσεων, τῆς μὲν ἔμπροσθεν, τῆς δὲ εἰς τοῦπίσω γινομένης. οὔτε δὲ περὶ αὐτῶν οὔτε περὶ τοῦ καταρτισμοῦ κατὰ τὸν εἰρημένον μέμνηται λόγον· ὅθεν περὶ τῶν προκειμένων πρότερον ἐκθήσομαι, ὃν τρόπον τὰς ἐμβολὰς ποιεῖσθαι παρακελεύεται. μετὰ πλείονας δὲ ἀριθμοὺς οὕτως φησίν· ἀγκῶν δὲ ἦν μὲν ἕσω ἢ ἕξω, κατὰ τὰς μὲν ἐν σχήματι ἐγγωνίῳ τῷ πήχει πρὸς βραχίονα· μασχάλην ἀναλαβόντα ταινίην ἀνακρεμάσαι· ἀγκῶνα <αῖ> ρειν δὲ μικρῷ ὑποθεῖς, παρὰ δὲ τὸ ἄρθρον βάρος ἐκκρεμάσαι ἢ χερσὶν καταναγκάζει ν. ὑπέραιωρηθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου αἱ παραγωγαὶ τοῖς θέναρσι ν, ὡς τὰ [ς] ἐν χερσὶ ν. ἐπιδέσεις ἐν τούτῳ τῷ σχήματι καὶ ἀναλήψεις καὶ θέσεις. ἐπὶ τούτῳ οὐκέτι τὴν ἐπ' εὐθείας προκρίνει τάσιν, ἀλλὰ τὴν ἐγγώνιον πρὸς βραχίονα τοῦ ἀγκῶνος εἰς τὸ κάτω κατὰ τὰς, ὃν τρόπον καὶ κατεαγὼς ὁ βραχίον τείνεται τε καὶ ἐπιδεῖται. ἡ δὲ μετὰ τὴν κατὰ τὰς διόρθωσις καὶ ὁ καταρτισμὸς [ἐ]γίνοντ' ἂν ταῖς χερσὶν εἰς τὸ ἐναντίον, ὃν τρόπον διὰ τῶν ἔμπροσθεν δεδήλωκα. πλὴν καὶ ὁ Ἰπποκράτης οὕτως περὶ αὐτῶν διασαφεῖ· τὰς δὲ καταρ <τί> σιας ἀπάγοντα ἐπὶ πλεῖο ν, ὡς μὴ ψαυὴ τῆς κορώνης ἢ κεφαλῇ, μετέωρον περιάγει <ν> καὶ περικάμψαι καὶ εσσηθῆναι βιάζεσθαι ι, ἅμα δὲ ὠθεῖν τὰναντία ἐκατέραν καὶ παρωθεῖν εἰς χώραν ν. συνωφελοῖ δ' ἂν ἐπίστρεψις ἀγκῶνος ἐν τούτοις, ἐν τῷ μὲν εἰς τὸ ὕπτιον ν, ἐν τῷ δὲ εἰς τὸ πρηνές. ὁ δὲ τῆς ἐμβολῆς τρόπος οὕτως ἂν δι' ὑποδείγματος γένοιτο. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων τῶν τῆς ἐξαρθρήσεως τρόπων οὕτως μέμνηται· ἐμβολαὶ δ' ἐ, τοῦ μὲν ὀπίσω, ἐκτείναντας κατατείνειν· σημεῖον δὲ· οὐ γὰρ δύνανται <ἐκτείνειν· τοῦ δὲ ἔμπροσθε ν, οὐ δύνανται> συγκάμπειν· τούτῳ δὲ ἐνθέντα τι συνειλιγμένον σκληρὸν περὶ τοῦτο συγκάμψαι ἐξ ἐκτάσεως ἐξαίφνης. διαστάσεως δὲ ὁστέων

σημεῖον κατὰ τὴν φλέβα τὴν κατὰ βραχίονα σχιζομένην διαψαύοντ ι . ταῦτα δὲ ταχέως διαπωροῦτα ι . τὰ δὲ ὀπισθεν ἐξαίφνης ἐκτείναντα διορθοῦν τοῖς θέναρσι ν . τὴν μὲν οὖν εἰς τοῦπίσω τοῦ ἀγκῶνος ἐξάρθρησιν οὐκ ἀναγκαῖον διὰ τῶν ὑποδειγμάτων ὑπογράφειν—ἐκ γὰρ τῆς παρὰ φύσιν γεγεννημένης κάμψεως μεταστάσεως ἔκτασιν περιέχει μόνον καὶ τῶν ὀπισθεν ταῖς χερσὶ καταρτισμόν—, τὴν δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν συμβαίνουσιν καταγράφω χάριν τοῦ δυναμένην συνθεωρῆ *〈θῆ〉* ναι παραιτίαν ὠφελείας γενέσθαι.

12 διὸ καταρτίζοιτ' ἂν οὕτως. Μετὰ τάδε ἐπομένως περὶ χειρὸς ἐξαρθρώσεως οὕτως διασαφεῖ· χειρὸς δὲ ἄρθρον ὀλισθάνει ἢ [*ν*] εἶσω ἢ ἔξω , εἶσω δὲ τὰ πλεῖστ α . σημεῖα δὲ εὖσημ α . ἐμβολή · ὑπὲρ τραπέζης τοὺς δακτύλους ἔχων τοὺς μὲν τείνει ν , τοὺς δὲ ἀντιτείνει ν , τὸ δὲ ἐξέχον ἢ θένари ἢ πτέρνη ἅμα ἀπωθεῖν καὶ ὠθεῖν πρόσω , κάτωθεν κατὰ τὸ ἕτερον ὁστέον ὄγκον μαλακὸν ὑπόθε ς , ἣν μὲν ἄνω , καταστρέψας τὴν χεῖρ α , ἣν δὲ κάτω , ὑπτί ν . ἴησις ὀθονίω . ἐπὶ τούτων τὸ ἐναντίον σεσήμαγκεν, διότι, ὁπότερον *〈ἄν〉* τῶν ὁστέων ἐξαρθρῇ, μόνον εἰς τὸ εἶσω καὶ εἰς τὸ *〈ἔξω〉* παρολισθάνει μέρος, εἰς δὲ τὸ ἄνω *〈ῆ〉* εἰς τὸ κάτω τὸ τοιοῦτον οὐδαμῶς συμβαίνειν δύνα[ν]ται χωρὶς τῆς ἐκατέρων ἐκκλίσεως, ἐχομένως γε οὖν οὕτως ὑπογράφετε· ὅλη δὲ χεῖρ ὀλισθάνει ἢ εἶσω ἢ ἔξω ἢ ἔνθα ἢ ἔνθα α , μάλιστα δὲ εἶσω . ἔστι δ' ὅτε ἢ ἐπίφυσις ἐκινήθῃ , ἔστι δ' ὅτε τὸ ἕτερον τῶν ὁστέων διέστῃ . τούτοις ἢ κατὰσας ἰσχυρὴ ποιεῖτα ι , καὶ τὸ μὲν ἐξέχον ἀπώθε ι , τὸ δὲ ἕτερον ἀντῶθει · δύο δὲ εἶδη ἅμα εἰς τοῦπίσω καὶ εἰς τὸ πλάγιον χερσὶν ἐπὶ τραπέζης ἢ πτέρνης · παλίγκοτα τάδε καὶ ἀσχήμον α . τῷ χρόνῳ κρατύνετα ι , ἣν χρήσιμο ν . ὥς ἐπὶ πᾶν γὰρ καὶ μάλιστ' ἢ ὀλοσχερῆς τῆς χειρὸς ἐξάρθρωσις οὐ δύναται καταρτισθῆναι κατὰ τρόπον, ἀλλὰ διεστραμμένη φαίνεται. αἱ μὲν οὖν εἰς τὰ πλάγια παραρθρώσεις διὰ τῆς κατατάσεως καὶ τῆς εἰς τὰ ἐναντία τῶν ὑπερεχόντων ἐνθλίψεως καταρτίζοι *〈ν〉* τ' ἄν· αἱ δὲ ἔσω ἢ ἔξω γινόμεναι, καθάπερ προὑποδέδειχεν· τῆς *〈χειρὸς〉* ἐπὶ τραπέζης κατὰ τὸ ἐναντίον τιθεμένης ἢ τῇ χειρὶ ἢ τῇ πτέρνῃ τὰ ἐξέχοντα καταβι[β]ασθήσεται. χρηστὸν δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ πρότερον. Ἐὰν δὲ τὸ θέναρ ἐπερειδόντων ἡμῶν μὴ ὑπακούῃ, βιαστέον διὰ τῆς πτέρνης, καθάπερ προεῖρηται, χρωμένους τούτῳ τῷ τρόπῳ. Περὶ δακτύλων Περὶ δὲ δακτύλων οὕτως ἀπεφάνετο· δακτύλου δὲ ἄρθρον *〈ὀλισθόν〉* μὲν εὖσημο ν . ἐμβολὴ δὲ· κατατείναντα ἐς ἰθὺ τὸ μὲν ἐξέχον ἀπωθεῖ ν , τὸ δὲ ἐναντίον ἀντῶθει ν . ἴησις δὲ ἢ σταιτὶ ἢ ὀθονίοις ι . μὴ ἐμπεσὸν δὲ ἐπιπωροῦται ἔξω .

13 βραχυλόγῳ *〈σ〉* σφόδρα ἐν τούτοις ἀνέστραπται διὰ τὸ τοῦ πράγματος εὐκαταμάθητον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Διοκλῆς τὸν τρόπον τοῦτον μέμνηται· „δακτύλου μὲν ἄρθρον ἂν τε ποδὸς ἂν τε χειρὸς ἐκπέση, τετραχῶς ἐκπίπτει, ἢ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ἢ εἰς τὰ πλάγια. ὅπως δ' ἂν ἐκπέση, ῥάδιον γινῶναι πρὸς τὸ ὁμώνυμον καὶ τὸ ὑγιὲς θεωροῦντα. ἐμβάλλειν δὲ κατατείνοντα εὐθὺ ἀπὸ χειρῶν, περιελίξαι τε ὅπως μὴ ἐξολισθάνῃ. ἄστε *〈ῖ〉* ὄν δὲ καὶ τὰς σειράς, ἃς οἱ παῖδες πλέκουσιν, περιθέντα περὶ ἄκρον τὸν δάκτυλον κατατείνειν, ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ θάτερα ταῖς χερσίν.“ Περὶ γνάθου Ἐπομένως δὲ ὁ Ἱπποκράτης περὶ ἐξαρθρώσεως γνάθου, τῆς δὲ σιαγόνος ὑπὸ τινων λεγομένης, διὰ τούτων κατακεχώρικεν· γνάθος δὲ ὀλίγοις ἤδη τελέως ἐξήρθησε ν . ὁστέον γὰρ τὸ ἀπὸ τῆς ἄνω γνάθου πεφυκὸς ὑπεζύγεται πρὸς τῷ ὑπὸ τὸ οὖς ὁστέῳ πεφυκὸς ι . καὶ προβάς ἐπιλέγει· ἐκπέσοι δ' ἂν ἂ π' οὐδενὸς ἄλλου σχήματος ἢ ἀπὸ τοῦ μέγα χανόντα μετάγειν τὴν γένυν ἐπὶ θάτερ α . εἶτεν μετ' ὀλίγους ἀριθμοὺς τά τε σημεῖα τὰ παρακολουθοῦντα καὶ τὸν καταρτισμόν οὕτω παρέστακεν· περὶ οὗ οὖν ὁ λόγος , ἐκπίπτει μὲν γνάθος ὀλίγάκις ἐν χασμῇ ι . δηλὸς μὲν οὖν τοῖσδε μάλιστά ἐστι ν , ὅταν ἐκπεπτῶκῃ . προίσχεται γὰρ ἢ κάτω γνάθος εἰς τὸ ἔμπροσθεν καὶ παρῆκται ἐναντία τοῦ ὀλισθήματο ς , καὶ τοῦ ὁστέου τὸ κορωνὸν ὀγκηρὸν γίνεται παρὰ τὴν ἄνω γνάθο ν , καὶ χαλεπῶς συμβάλλουσιν τὰς γνάθους ς . τούτοις ἐμβολὴ πρόδηλος ς , οἷα τι ς . χρή γὰρ τὸν μὲν κατέχειν τὴν κεφαλὴ ν , τὸν δὲ περιλαβόντα τὴν κάτω γνάθον καὶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τοῖς δακτύλοις κατὰ τὸ γένειο ν , χάσκοντος τοῦ ἀνθρώπου ,

ὅσον μετρίως δύνατα ι , πρῶτον μὲν διακινεῖν τὴν γνάθον χρόνον τινὰ καὶ τι παράγοντα τῇ χειρὶ , καὶ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον κελεύειν χαλαρὴν τὴν γνάθον συμπαράγειν καὶ συνδιδόναι ὡς μάλιστα α , ἔπειτα ἐξαπίνης σπάσαι εἰς τοῦπίσω καὶ ἀναλήψει γενείου τρισὶν ὁμοῦ σχήμασιν προσέχοντα τὸν νοῦ ν . δεῖ μὲν γὰρ παράγε [ν ε]σθαι ἐκ τῆς διαστροφῆς εἰς τὴν φύσιν ἐπόμενον τούτοις καὶ συμβάλλειν τὰς γνάθους καὶ μὴ χάσκει ν . ἐμβολὴ μὲν οὖν αὐτῇ , καὶ οὐκ ἂν γένοιτο ἂ π ' ἄλλων σχημάτων ν . καὶ οὕτως πάλιν· ἀσφα λέστερον δὲ χειρουργεῖν ἐστὶν ὑπτιον κατακλίνοντα τὸν ἄνθρωπο ν , ἐρείσαντα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ σκυτίνου ὑποκεφαλαίου ὡς πληρεστάτο υ , ἵνα ὡς ἥκιστα ὑποκλίνῃ .

14 προσκατέχειν χρὴ δέ τινα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἰωμένο υ . ἦν δὲ ἀμφοτέραι αἱ γνάθοι ἐξαρθρήσωσι ν , ἡ μὲν ἴσως ἡ αὐτὴ ἢ . συμβάλλειν δὲ ἥσσον ἔτι οὗτοι τὸ στόμα δύναντα ι . καὶ προπετέστεραι δὲ γένυες τούτοις , ἀστραβεῖς δέ . ταῦτα ἀναγκαῖον ἦν καταχωρίσαι χάριν τοῦ μηδὲν σε τῶν περὶ ἄρθρων λεγομένων διαλαθεῖν. Περὶ σπονδύλων <...> δεῖ δὲ τὴν τῶν ὑποδειγμάτων οὐκ ἐπιτήδειον εἶναι διέλαβον ὑπογραφὴν ποιήσασθαι. ἂ δὲ ἐχομένως περὶ σπονδύλων τῶν ἐν τῇ ῥάχει διασαφεῖ, διὰ τούτων ὑποτάξω· ὅσοις δὲ ἐκ καταπτώσεως ῥάχης κυφοῦται ι , ὀλίγα δὲ τούτων ἐκρατήθη ὥστε ἐξιθυνθῆναι ι . τοῦτο μὲν γὰρ αἱ ἐν τῇ κλίμακι κατατάσεις οὐδὲν ἀποεξίθυνα ν , ὧν ἐγὼ οἶδα . χρέονται δὲ ἱητροὶ αὐτῇ μάλιστα οὗτο ι , οἱ ἐπιθυμοῦνται ἐκχαυνοῦν τὸν πολὺν λαό ν . ἐν τοῖσι γὰρ τούτοις ταῦτα θαυμαστά ἐστὶ ν , ἦν ἢ κρεμάμενον ἴδωσιν ἢ ῥιπτόμενο ν . οὐ κατὰ πᾶν ἀδόκιμον οἶεται εἶναι τὴν τοιαύτην τῆς χειρουργίας ἐπίνοιαν, ἀλλὰ που καὶ δυνατὴν ἔσεσθαι δεόντως σκευασθεῖσαν πρὸς τὸν τῶν σπονδύλων καταρτισμόν. ὅμως δὲ ἐξεπίτηδες ἐκκεκλικέναι τὰ τοιαῦτά φησι λέγων οὕτως· αὐτὸς μέντοι κατησχύνθη <ν> πάντα <τὰ> τοιουτότροπα ἱητρεῦειν οὕτω διὰ τοῦτο ο , ὅτι πρὸς ἀπατεῶν <ων> μᾶλλον οἱ τρόποι οὗτο ι . ὁπόσοις μὲν οὖν ἐγγὺς τοῦ αὐχένος ἢ κύφωσης γίνεται ι , εἰκὸς ἥσσον ὠφελεῖν τὰς κατατάσεις ταύτας τὰς ἐπὶ κεφαλῇ ν . μικρὸν γὰρ τὸ βάρος καὶ τὰ ἀκρώμια καταρρέοντα . ἀλλὰ τοὺς γε τοιούτους εἰκὸς ἐπὶ πόδας κατασεισθέντας μᾶλλον ἐξιθυνθῆναι· μέζω <ν> γὰρ αὐτως ἢ καταρροπὴ εἴ <η> . ὅσοις [γὰρ] δὲ κατωτέρω τὸ ὕβωμ α , τούτοις ἔοικε μᾶλλον ἐπὶ κεφαλὴν κατασεῖσθαι ι . ὑφέσταται δὲ τὴν ἐπὶ κεφαλὴν κατάσεισιν οὕτως ἂν γίνεσθαι δεόντως ὑπὸ τῶν αἰρουμένων αὐτῇ χρῆσθαι, καταχωρίζων τὸν τρόπον τοῦτον· εἰ οὖν τις θέλοι κατασεῖν ν , ὀρθῶς ἂν ὥδε σκευάζοι ι . τὴν μὲν γὰρ κλίμακα ἢ σκυτίνους ὑποκεφαλαίους ἢ εἰρινοῖς καταστῶσαι εὖ προσδεδεμένοις καὶ ὀλίγῳ πλεῖον ἐπὶ μῆκος καὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἢ ὅσον <ἂν> τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου κατάσχη· ἔπειτα ἀντὶ <ί> α τὸν ἄνθρωπον ὑπτιον κατακλίνειν ἐπὶ τὴν κλίμακα χρὴ ἢ , καὶ ἔπειτα προ <σ> δῆσαι μὲν χρὴ τοὺς πόδας παρὰ τὰ σφυρὰ πρὸς τὴν κλίμακα καὶ μὴ διαβαί <ν> οντα <σ> , ἀλλὰ συμβεβηκότα <σ> , δεσμῶ εὐόχῳ μέν ν , μαλθακῶ δέ· προσδῆσαι δὲ κατωτέρω τῶν γονάτων καὶ ἀνωτέρω· προσδῆσαι δὲ καὶ τὰ ἰσχία· κατὰ δὲ τοὺς κενεῶνας καὶ εἰς τὸ στῆθος χαλαραῖς ταινίαις προσπεριβάλλειν οὕτω ς , ὅπως μὴ κωλύσωσιν τὴν πέρασι ν .

15 τὰς δὲ χεῖρας παρὰ τὰς πλευρὰς παρατείνοντα προσκαταλαβεῖν πρὸς τὸ αὐτοῦ σῶμα καὶ μὴ πρὸς τὴν κλίμακα α . ὅταν δὲ ταῦτα σκεύασῃ οὕτω ς , ἀνέλκειν τὴν κλίμακα πρὸς τύρσιν τινὰ ὑψηλὴν ἢ πρὸς ἀέτωμα οἴκο υ . τὸ δὲ χωρίο ν , ἵνα κατασεῖς η , ἀντίτυπον ἔστω . τοὺς δὲ ἀντιτείνοντας εὐπαιδεύτους χρὴ εἶναι ι , ὅπως ὁμαλῶς καὶ καλῶς καὶ ἰσορρόπως καὶ ἐξαπιναιῶς ἀφήσωσι καὶ μήτε ἢ κλῖμαξ ἐτερορρεπῇ ἐπὶ τὴν γῆν μήτε αὐτοὶ προπετεῖς ἔσονται ι . ἀπὸ μέντοι τύρσιος ἀφιεῖς ἢ ἀπὸ ἰστοῦ καταπεπηγότος καρχήσιον ἔχοντος ἔτι κάλλιον ἂν τις σκευάσοιτο ο , ὥστε ἀπὸ τροχιλῆς τὰ χαλῶμενα ὅπλα εἶναι ἢ ἀπὸ ὄνου . ἀηδὲς μὲν καὶ μακρολογεῖν περὶ αὐτῶν τούτων ν , ὅμως δὲ ἐκ τούτων τῶν παρασκευῶν κάλλιστα ἂν τις κατασεισθεῖ η . ἢ διὰ τῆς ὑποδεδειγμένης [διὰ τῆς] κλίμακος ἐπὶ κεφαλὴν κατάτασις ἐκ τούτου ἂν τοῦ τρόπου γένοιτο. Περὶ δὲ τῆς ἐτέρας κατασείσεως οὕτως ὑπογέγραφεν· εἰ μέντοι κάρτα

ἄνω εἶη τὸ ὕβωμα , δέοι δὲ πάντως κατασεῖει ν , ἐπὶ πόδας κατασεῖειν λυσιτελεῖ , ὥσπερ δὴ εἰρήκαμεν · γίνεται δὲ ἡ καταρροπὴ ἐπὶ ταῦτα . ἐρμάσαι δὲ χρή κατὰ μὲν τὸ στῆθος πρὸς τὴν κλίμακα αποδησαι , δῆσαι δὲ ὀχυρῶς , κατὰ δὲ [ι ν] τὸν αὐχένα [ε] ὡς χαλαρωτάτῃ ταινίῃ , ὅσον τοῦ κατορθοῦσθαι ἔνεκα · καὶ αὐτὴν τὴν κεφαλὴν κατὰ τὸ μέτωπον προσδῆσαι πρὸς τὴν κλίμακα , τὰς δὲ χεῖρας παρατανύσαντα πρὸς τὸ σῶμα προσδῆσαι καὶ μὴ πρὸς τὴν κλίμακα . τὸ μέντοι ἄλλο σῶμα ἄδετον εἶνα ι , πλὴν ὅσον τοῦ κατορθοῦσθαι ἔνεκα ἄλλη καὶ ἄλλη ταινίη χαλαρῇ περιβεβλήσθαι . ὅπως δὲ μὴ κωλύσωσιν τὴν κατάτασιν οὗτοι οἱ δεσμοί . τὰ δὲ σκέλη πρὸς μὲν τὴν κλίμακα μὴ προσδεδέσθαι , πρὸς ἄλληλα δέ , ὡς κατὰ τὴν ράχιν εἰς εὐθὺ ῥέπει . ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τοσοῦτον διηρίθμηται, τὴν δὲ ἐπὶ πόδας κατάσεισιν οὕτως χρή ποιεῖσθαι. Ὅτι δὲ οὐκ ὀλοσχερῶς εὐαριστεῖ ταῖς τοιαύταις κατατάσεσιν, δῆλον ἔτι ἐξ ὧν οὕτως ἐπιφέρει· ταῦτα μέντοι <τοι> ουτοτρόπως ποιητέον , [ε χ] εἰ πάντως δέοι ἐν κλίμακι κατασεισθῆνα ι . αἰσχρὸν μὲν ἐν πάσῃ τέχνῃ καὶ οὐκ ἥκιστα ἐν ἰατρικῇ πολὺν ὄχλον παρασχόντα καὶ πολλὴν ὄψιν καὶ πολὺν λόγον [κα ι] ἔπειτα μηδὲν ὠφελῆσαι .

16 ὅθεν ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ὃν τρόπον δεῖ τοὺς εἰς τὸ ἐκτὸς ἐκκλίναντας σφονδύλους καταρτίζειν, οὕτως ὑπογέγραφεν· χρή δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ διαναγκαζομένου τοιήνδε κατασκευάσαι · ἔξεστι μὲν ξύλον ἰσχυρὸν καὶ πλατὺ ἐντομὴ <ν παραμήκεα ἔχον κατορύξα ι . ἔξεστιν δὲ ἀντὶ τοῦ ξύλου ἐν τοίχῳ ἐντομὴν> παραμήκεα ἐντέμνειν ἀνωτέρω τοῦ ἐδάφους , ὅπως ἂν μετρίως ἔχῃ · ἔπειτα οἷον στύλον δρύϊ <ν> ο ν , τετράγωνον ν , πλάγιον παραβάλλειν ἀπολιπόντα ἀπὸ τοῦ τοίχου ὅσον παρελθεῖν τιν α , ἣν δέη · καὶ ἐπὶ μὲν τὸν στύλον ἐπιστρώσαι χλαίνας ἢ ἄλλο τι , <δ> μαλθακὸν μὲν ἔστα ι , ὑπέξει δὲ μὴ μέγα · τὸν δὲ ἄνθρωπον πυρ <ι> ἦσαι , ἣν ἐνδέχεται ι , ἢ θερμῶ πολλῶ λοῦσαι καὶ ἔπειτα κατακλίνειν πρηνέ α , κατατείνας δὲ τὰς χεῖρας κατὰ φύσιν προσδῆσαι πρὸς τὸ σῶμα · ἱμάντι πλατεῖ καὶ ἰσχυρῶ , μαλθακῶ δὲ καὶ μακρῶ ἐκ δύο διανταίῳ <ν> συμβεβλημένῳ μέσῳ κατὰ μέσον τὸ στῆθος δις περιβεβλήσθαι ὡς ἐγγυτάτω τῶν μασχαλέων · ἔπειτα τὸ περισ <σ> εὔον τῶν ἱμάντων δύο κατὰ τὴν μασχάλην ἐκάτερον περὶ τοὺς ὤμους περιβεβλήσθαι . ἔπειτα αἱ ἀρχαὶ πρὸς ὑπεροειδές τι προσδεδέσθωσαν [α ι] ἄρμόσ <σ> οῦσαι τὸ μῆκος τῷ <ξύ> λῳ τῷ ὑποτεταμένῳ πρὸς [τ] ὁ προσβάλλον τὸ ὑπεροειδές ἀποστηρίζων κατατείνει · τοιούτῳ δὲ τινι ἐτέρῳ δεσμῷ [ν] χρή ἄνωθεν τῶν [το υ] γονάτων [δεσμῷ ν] δῆσαντα καὶ ἄνωθεν τῶν πτερνῶν τὰς ἀρχὰς τῶν ἱμάντων πρὸς τοιοῦτό τι ξύλον προσδῆσαι , ἄνω δὲ ἄλλῳ ἱμάντι πλατεῖ καὶ <...> . μετὰ δὲ τὰ προκεί[νου]μενα οὕτως ἐπιλέγει· καὶ ἀσθενεστάτῃ μὲν αὕτη <ή> ἀνάγκη · ἀσινὴς δὲ καὶ καθέζεσθαι τινα ἐπὶ τὸ κύφωμα αὐτοῦ ἅμα κατατεινομένου καὶ ἔπε <ν> σεῖσαι μετεωρισθέντα · ὥστε τῆς αὐτῆς κατατάσεως ἢ καὶ δι' ὀνίσκων γινομένης, ἀντὶ τοῦ ταῖς χερσὶν πιέζειν διὰ τῆς καθέδρας ἐπερείδοντας ἢ καὶ ἐνσεΐοντας, ἀναγκάζειν τὸ ὑπερέχον τῶν σφονδύλων εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀποχωρεῖν. ὃν τρόπον δὲ δεῖ ποιεῖσθαι, οὕτως ὑποτέτακται. Ἐπομένως δὲ ταῦτα κατακεχώρικεν· ἀτὰρ καὶ ἐπιβῆναι τῷ ποδὶ καὶ ὀχηθῆναι τὸ σῶμα καὶ ἡσύχως ἐπισεῖσαι οὐδὲν κωλύει . τοιοῦτον δὲ ποιῆσαι μετρίως ἐπιτήδειος ἂν τις εἶη τῶν ἀμφὶ παλαιστρῇ εἰθισμένῳ ν . καὶ οὗτος δὲ ὁ τρόπος οὕτως ἂν ἐπιτελοῖτο διαλλάσσειν τῇ διὰ τῶν ὀνίσκων κατατάσει· δεῖ δὲ τοὺς ὀνίσκους ἥτοι παρὰ τὴν ὑποτιθεμένην τῷ μέλλοντι κατα <τα> θήσεσθαι σανίδα κατορύσσειν ἢ ἐπ' αὐτῆς ἐμπηγνύναι. Ὅν τρόπον δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ ὤμου ἐμβολῆς τὸν ἐπὶ πᾶσι καταρτισμὸν δυνατότατον ὄντα κατακεχώρικεν, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν παρόντων τὸ ὅμοιον πεποίηκεν ἐξῆς τὸν τρόπον τοῦτον διασαφῶν· δυνατότάτῃ [ν] μὲν οὖν τῶν ἀναγκῶν ἐστὶ , εἰ ὁ μὲν τοῖχος , <ῆ> ἐντέμνηται ι , <ῆ> τὸ ξύλον τὸ κατωρυγμένο ν , ἢ ἐντέμνηται ι , κατωτέρω εἶη τοῦ ἀνθρώπου τῆς ράχιοις , ὁπόσῳ <ᾶ> ν δοκέοι μετρίως ἔχειν · σανὶς φιλυρίνη μὴ λεπτή εἶη <ῆ> καὶ ἄλλου τινὸς ξύλου .

ἔπει τ' ἐπὶ μὲν τὸ ὕβρωμα ἐπιτεθείη τρύχιον πολύπτυχον ἢ μικρὸν σκύτινον ὑποκεφάλαιο ν . ὡς ἐλάχιστα μὴν ἐπικεῖσθαι συμφέρε ι , μόνον προμηθευόμενο ν , ὅπως μὴ ἡ σάνις ὑπὸ σκληρότητος ὀδύνην παρὰ καιρὸν παρέχη [ν] . κα [ι] τ' ἴξιν δὲ ὡς μάλιστα ἔστω τῇ ἐντομῇ τῇ εἰς τὸν τοῖχον τὸ κύφωμ α , ὡς ἡ σάνις , ἥ μάλιστα ἐξέστηκε ν , ταύτη μάλιστα πιέζη [ν] ἐπιτεθεῖσ α . ὅταν δὲ ἐπιτεθ ῇ , τὸν μὲν τινα καταναγκάζειν χρή τῆς σανίδος τὸ ἄκρο ν , ἦν τ' ἕνα δέη ἦν τε δύ ο , τοὺς δὲ κατατείνειν τὸ σῶμα κατὰ μήκο ς , ὥσπερ πρόσθεν εἴρητα ι , τοὺς μὲν τ ῇ , τοὺς δὲ τ ῇ . ἔξεστιν δὲ καὶ ὀνίσκοις κατάτασιν ποιεῖσθαι ἢ παρακατορύξαντα τὸ ξύλον ἢ ἐν αὐτῷ τῷ ξύλῳ τὰς φλιάς τῶν ὀνίσκων ἐντεκτηνάμενο ν , ἦν τε ὁρ [ν ι] θὰς θέλῃ μικρὸν ὑπερεχούσα ς , ἦν τε κατὰ κορυφὴν [τ ο] τοῦ ξύλου ἔνθεν καὶ ἔνθε ν . αὐταὶ <αῖ> ἀνάγκαι εὐταμίευτοι καὶ εἰς τὸ ἰσχυρότερον καὶ εἰς τὸ ἥσσο ν , καὶ ἰσχὺν ἔχουσιν τοιαύτη ν , ὥστε καὶ εἴ τις ἐπὶ λύμῃ βούλοιτ ο , ἀλλὰ μὴ ἐπὶ ἱατρείῃ η , εἰς τοιαύτας ἀνάγκας ἀγαγεῖ ν . καὶ γὰρ ἂν κατατείνων κατὰ μήκος μόνον ἔνθεν καὶ ἔνθεν οὕτως καὶ ἄλλην ἀνάγκην μηδεμίαν προστιθεὶς ὅμως κατατείνει <ε> ν [ε] ἄν τι ς . ἡ δὲ προκειμένη κατάτασις καὶ ἡ τῆς σανίδος μοχλεία τοῦτον ἂν τὸν τρόπον γίνοιτο. Περὶ μὲν ἀγκῶνος καὶ καρποῦ καὶ τῶν εἰς τὸ ἔξω προ[σ]ωθουμένων σφονδύλων καταρτισμοῦ, καθ' ὅσον ἦν δυνατόν, διὰ τῶν ὑποδειγμάτων πεποιήκα σοι φανερόν οὐ κατ' ἄλλον τινὰ τῶν ἱατρῶν, ἀλλὰ καθ' Ἱπποκράτην ὑπὲρ τῶν ὑφηγησαμένων λόγων, καθάπερ καὶ ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ τὰ περὶ ὤμου καταρτισμοῦ ἐκδέδωκά σοι. τοὺς δ' ἔτι λειπομένους τῶν ἐμβολῶν τρόπους μηροῦ τε καὶ γόνατος καὶ σφυροῦ κατ' ἰδίαν παραπλησίως καταγράψας, ἐφ' ὧν ὑπόδειγμα[των] δυνατόν, ἐκδώσω σοι, ὥστ' ἐν τοῖς τρισὶν βιβλίοις τετελειωμένην ἔχειν σε τὴν καθ' Ἱπποκράτην περὶ ἄρθρων οὐκ ἀνωφέλῃτον θεωρίαν. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΚΙΤΙΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ <ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ> Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ, βασιλεῦ Πτολεμαῖε, διασεσάφηκά σοι, ὃν τρόπον ἂν τις καθ' Ἱπποκράτην ὤμον ἐξηρθηκότα σημειώσασαί τε <καὶ> καταρτίσειεν· ἐν δὲ τῷ πρὸ τούτου περὶ τε ἀγκῶνος καὶ καρποῦ καὶ σφονδύλων κυφ <ὡς> εὖως παραπλησίως διὰ τῶν ὑποδειγμάτων <σ> οἱ ἐκτέθεται, μετ' ὃν τρόπον [τ]αυτῶν δε <ῖ> τὸν καταρτισμὸν ποιεῖσθαι· ἐν δὲ τούτῳ τῷ βιβλίῳ περὶ τε μηροῦ καὶ γόνατος καὶ σφυροῦ τὰς τε σημειώσεις τῶν ἐξηρθηκότων καὶ τὰς ἐμβολὰς αὐτῶν, ἐφ' ὧν δυνατόν, διὰ τῶν ὑποδει <γ> μάτων παραπλησίως τοῖς εἰρημένοις ἐκθήσομαι, ἵν' ἐν τρισὶν βιβλίοις τελειουμένην ἔχῃς τὴν καθ' Ἱπποκράτην περὶ τῶν ἄρθρων ἐπίγνωσιν.

18 (1τ) ἐπεὶ δὲ ἦτοι πάντα ἢ πλεῖστα τῶν ἄρθρων χωρὶς ὀργανικῆς μηχανοποιίας καταρτίζειν παρακελευσάμενος καινὸν ὄργανον τρόπον ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἐπινοήσας ἐκτέθεται, ἀναγκαῖον ἂν εἴη καὶ τὴν [ἐκ] τούτου κατασκευὴν δι' ὑποδείγματος κατὰ τὸν οἰκεῖον τρόπον ἐν τούτοις ὑπογράψαι σοι πρὸς τὸ μηδὲν σε τῶν πρὸς τὰ προκείμενα συντεινόντων κατὰ τὸ δυνατόν διαλαθεῖν. προκαταχωρίζων δὲ τὰς Ἱπποκράτους λέξεις ἀκολουθῶς τοῖς πρότερον οὕτως τὰς διὰ τῶν ὑποδειγμάτων ἐμβολὰς ὑποτάξω. ἐχομένως τοίνυν οὕτως καταχωρίζει· ἦν δὲ μηροῦ ἄρθρον ἐξ ἰσχίου ἐκπέση—ἐκπίπτει δὲ τέσσαρας τρόπους — , εἰς μὲν τὸ ἔσω πολὺ πλειστάκι ς , εἰς δὲ τὸ ἔξω τῶν ἄλλων πλειστάκι ς , εἰς δὲ τὸ ὀπίσθεν <καὶ τὸ ἔμπροσθεν> ἐκπίπτει μέ ν , ὀλιγάκις δ ἔ . οἷσι μὲν οὖν <ἄν> εἰς τὸ ἔσω μέρος ἐκβ ῇ , μακρότερον τὸ σκέλος φαίνεται παραβαλλόμενον πρὸς τὸ ἕτερον διὰ δισσὰς προφάσις εἰκότω ς . ἐπὶ τε γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσχίου πεφυκὸς ὅστέον τὸ ἄνω φερόμενον ἐπὶ τὸν κτέν α , ἐπὶ τοῦτο [ν] ἢ ἐπίβασις τοῦ μηροῦ τῆς κεφαλῆς γίνετα ι , καὶ ὁ αὐχὴν τοῦ ἄρθρου ἐπὶ τῆς κοτύλης ὀχεῖται · ἔξωθεν τε αὐτοῦ ὁ γλουτὸς κοῖλος φαίνεται ἄτε ἔσω ρεψάσης τῆς κεφαλῆς τοῦ μηροῦ · τό τε αὖ [τ ω] γόνυ τοῦ μηροῦ ἀναγκάζεται ἔξω ῥέπειν καὶ ἡ κνήμη καὶ ὁ πούς ὡσαύτω ς . καὶ μετὰ τινὰς ἀριθμούς φησιν· ἀτὰρ καὶ ψαυομένη ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ παρὰ τὸν περίναιον ὑπερογκέουσα ἔκδηλός ἐστιν· τὰ μὲν σημεῖα ταῦτ α , οἷς ἂν ἔσω ἐκπεπτῶκ η . ἐὰν οὖν ἐκπεσὼν μὴ ἐμπέσ η , ἀλλὰ καταπωρωθ ῇ ,

ἢ τε ὁδοιπορίῃ περι φοράδην τοῦ σκέλεος ὥσπερ ἐν τοῖς βουσί γίνεται καὶ ἡ ὄχησις πλείστη αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς σκέλεός ἐστιν [η ν] .

19 ἀναγκάζοντα <ι> κατὰ τὸν κενεῶνα καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον τὸ ἐκπεπτωκὸς κοῖλοι καὶ σκολιοὶ εἶνα ι . καὶ κατὰ δὲ τὸ ὑγιὲς εἰς τὸ ἕξω ὁ γλουτὸς ἀναγκάζεται περιφερὴς εἶνα ι . καὶ πάλιν οὕτως ἔχει· ἀναγκάζονται δὲ καὶ ἐπικύπτει ν . τῇ γὰρ χειρὶ τῇ κατὰ τὸ σκέλος τὸ σιναρὸν ἀναγκάζονται κατὰ πλάγιον τὸν μηρόν · οὐ γὰρ δύναται τὸ σιναρὸν σκέλος ὀχεῖν τὸ σῶμα ἐν τῇ μεταλλαγῇ τῶν σκελῶν εἰς τὴν γῆν πιεζόμενον ν . ἐν τούτοις οὖν τοῖς σχήμασιν ἀναγκάζονται ἐσχηματίζεσθαι ι , οἷς ἂν ἐκβάν τὸ ἄρθρον μὴ ἐμπέσῃ η . καὶ μετὰ τινὰς ἀριθμοὺς οὕτως ἕκαστα περιέργως διαπορεύεται· ἀναγκάζομαι δὲ τῆς συμμετρίας στοχαζόμενος αὐτὰ τὰ καίρια μόνον προτάσσειν· οἷς μὲν οὖν <ἂν> μήπω τετελειωμένοις εἰς αὔξησιν ἐκπεσὼν μηδὲ ἐμπέσῃ η , γυιοῦται καὶ ὁ μηρὸς καὶ ἡ κνήμη καὶ ὁ πούς . οὔτε γὰρ ὅσῃ ἐς τὸ μήκος ὁμοίως αὖξεται ι , ἀλλὰ βραχύτερα γίγνεται ι , μάλιστα δὲ τοῦ μηροῦ ὅ , ἄσαρκόν τε ἅπαν τὸ σκέλος καὶ ἄμυον καὶ ἐκτεθηλυσμένον καὶ λεπτὸν γίγνεται ι , ἅμα μὲν διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἄρθρου υ , ἅμα δὲ ὅτι ἀδύνατον χρησθῆναι ἐστὶ ν , ὅτι οὐ κατὰ φύσιν κεῖται ι . καὶ διὰ τούτων πᾶσιν ἐπιλέγει· εἰ δὲ νηπίοις ἢ συμφορῇ αὕτη γίγνεται ι , οἱ πλείστοι καταμβλακεύουσι τὴν ὀρθωσιν τοῦ σώματος ς , ἀλλὰ εἰλέονται ἐπὶ τὸ ὑγιὲς σκέλος ς , τῇ χειρὶ πρὸς τὴν γῆν ἀπεριδόμενοι τῇ κατὰ τὸ ὑγιὲς σκέλος ς . καταμβλακεύουσι δὲ ἔνιοι τὴν εἰς τὸ ὀρθὸν ὁδοιπορίαν ν , καὶ οἷς ἂν τετελειωμένοις αὕτη ἢ συμφορῇ γίνηται ι . τὰ μὲν σημεία ταῦτα ἐκτέθειται· τὸν δὲ καταρτισμόν, ὃν τρόπον δεῖ ποιεῖσθαι, διὰ τούτων δεδήλωκεν· μηροῦ δὲ ὀλίσθημα κατ' ἰσχίον ὧδε χρηρὴ ἐμβάλλει ν , ἣν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὠλισθήκη η . ἀγαθὴ μὲν ἦδε κατὰ φύσιν καὶ δικαίη <ἡ> ἐμβολὴ καὶ δὴ τι ἀγωνιστικὸν ἔχουσα α , ὅστις γε καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἥδεται κομψευόμενος ς . κρεμάσαι χρηρὴ τὸν ἄνθρωπον τῶν ποδῶν πρὸς μεσόδμην δεσμῶ μαλθακῶ , δυνατῶ δὲ καὶ πάχος ἔχοντι ι . τοὺς δὲ πόδας χρηρὴ διέχειν ἀλλήλων ὅσον τέσσαρας δακτύλους ἢ καὶ ἔλασσο ν . χρηρὴ δὲ καὶ ἐπάνωθεν τῶν ἐπιγουνίδων προσπεριβεβλησθαι πλατεῖ ἱμάντι καὶ μαλθακῶ , ἀνατείνοντα πρὸς τὴν μεσόδμην ν , τὸ δὲ σκέλος τὸ σιναρὸν ἐντετάσθαι ὡς δύο δακτύλους μᾶλλον τοῦ ἑτέρου υ . ἀπὸ δὲ τῆς γῆς ἀπεχέτω τὴν κεφαλὴν ὡς δύο πήχεις ἢ ὀλίγῳ πλεῖον ἢ ὀλίγον ἔλασσο ν . τὰς δὲ χεῖρας παρατεταμένας παρὰ τὰς πλευράς καταλελαμμένος ἔστω μαλακῶ τινι ι . πάντα δὲ ταῦτα ὑπὲρ κατακειμένων κατασκευασθῆναι ὡς , ὅτι ἐλάχιστον χρόνον κρέμνεται ι . ὅταν δὲ κρεμασθῇ ἢ , ἄνδρα χρηρὴ εὐπαίδευτον καὶ μὴ ἀσθενέα , ἐρείσαντα τὸν πῆχυν μεταξὺ τῶν μηρῶν ν , ἔπειτα θέσθαι τὸν πῆχυν μεσηγὺ τοῦ τε περιναίου καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ μηροῦ τῆς ἐξεστηκυῖας ς , ἔπειτα συνάψαντα τὴν ἑτέραν χεῖρα πρὸς τὴν διηρ[η]μένην ν , παραστάντα ὀρθῶς παρὰ τὸ σῶμα τοῦ κρεμαμένου ἐξαπίνης ἐκκρεμασθέντα α , μετέωρον αἰωρηθῆναι ὡς ἰσορροπώτατα α .

20 αὕτη μὲν ἡ ἐμβολὴ παρέχεται ι , ὅσα χρηρὴ κατὰ φύσιν ν . αὐτό τε γὰρ τὸ σῶμα κρεμάμενον κατὰ τὰς πρὸς τοὺς πόδας ποιεῖται ι , ὁ δὲ κρεμασθεὶς ἅμα μὲν τῇ κατατάσει ἀναγκάζει ὑπεραιωρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν τοῦ μηροῦ ὑπὲρ τῆς κοτύλης ς , ἅμα δὲ τῷ ὁστέῳ τοῦ πήχεος ἀπομοχλεύει καὶ ἀναγκάζει ἐς τὴν ἀρχαίην φύσιν ὀλισθάνει ν . ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ Ἱπποκράτους διασεσάφηται· δεῖ δὲ τὸν προκείμενον καταρτισμόν, καθάπερ ἔχει τὸ ὑποδεδειγμένον ὑπόδειγμα, τὸν τρόπον τοῦτον ποιεῖσθαι. Ἐπειδὴ πλειστάκις εἴρηκεν τὸν μηρόν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθάνειν, καταλέγων πλείονας ἐμβολὰς ἐπὶ τούτου τοῦ τρόπου προσυπογέγραπεν. ἐχομένως γὰρ τὴν διὰ τοῦ ἄσκού γενομένην ἐμβολήν, καίτοι γε οὐκ εὐαρεστούμενην αὐτῷ κατὰ πᾶν, διὰ τούτων ἐκτέθειται· εὐδοκιμεῖ δὲ καὶ ἄσκῳ τοῦτο τὸ ἄρθρον ἐμβάλλεσθαι· καὶ ἤδη μὲν τινὰς εἶδο ν , οἵτινες ὑπὸ φαυλότητος καὶ τὰ ἕξω κεκλιμένα καὶ τὰ [μ ἡ] εἰς τοῦπισθεν ἄσκῳ ἐμβάλλειν ἐπειράθησαν οὐ γινώσκοντες αὐτοῖς ς , ὅτι ἐξέβαλλον <μᾶλλον> ἢ εἰσέβαλλον ν . ὁ μὲντοι πρῶτος ἐπινοήσας δῆλον ὅτι πρὸς τὰ ἔσω ὠλισθηκότα ἄσκῳ ἐμβάλλειν ἐπειρήσατο ο . ἐπίστασθαι μὲν οὖν χρηρὴ ὡς χρηστὸν ἄσκα ὦ , εἰ δέοι χρησθαι· διαγιγνώσκειν δὲ

χρή ὅτι ἕτερα πολλὰ ἀσκοῦ κρέσσων . οὐ λίαν δὲ ἐγκρίνων τὴν διὰ τοῦ ἀσκοῦ ἐμβολήν, ὅμως περὶ αὐτῆς οὕτως ἀποφαίνεται· χρή δὲ τὸν ἀσκὸν ἐνθεῖναι εἰς τοὺς μηροὺς ἀφύσητον ὄντα, ὡς ἂν δύνηται ἀνωτάτω πρὸς τὸν περὶναϊον ἄνω ἀνάγοντα, ἀπὸ δὲ τῶν ἐπιγουνίδων ἀρξάμενον ταινίην πρὸς ἀλλήλους τοὺς μηροὺς καταδῆσαι μέχρι τοῦ ἡμίσεος, ἔπειτα δὲ ἐν δυοῖν ποδεύωνιν τοῖν λελυμένοιν αὐλῶ ἐκ χαλκίου φῦσαν εἰσαναγκάζειν ἐς τὸν ἀσκόν· τὸν δὲ ἄνθρωπον πλάγιον κατακεῖσθαι, τὸ σιναρὸν σκέλος ἐπιπολῆς ἔχοντα. ἢ μὲν παρασκευὴ αὕτη . σκευάζονται δὲ τάχιον οἱ πλεῖστοι ἢ ὡς ἐγὼ εἴρηκα. οὐ γὰρ καταδέουσι τοὺς μηροὺς ἐπὶ συχνῶν, ἀλλὰ μόνον τὰ γόνατα, οὐδὲ κατατείνουνσι ν. χρή δὲ καὶ προκατατείνειν ν. ὅμως δὲ ἤδη τινὲς ἐνέβαλλον ῥηϊδίου πράγματος ἐπιτυχόντες. ὃν τρόπον δ' ἂν τις χρήσαιο τῇ διὰ τοῦ ἀσκοῦ ἐνθέσει, τὸ ὑποτεταγμένον ὑπόδειγμα περιέχει. Ἐχομένως δὲ ἄλλης ἐμβολῆς διὰ τούτων μνημονεύει· ἐμ <β> ἀλλεται δὲ μηροῦ ἄρθρον καὶ τόνδε τὸν τρόπον, ἣν εἰς τὸ ἔσω ὀλίσθη ἢ καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθε ν. κλίμακα χρή κατορύξαντα περικαθίσαι τὸν ἄνθρωπον, εἴτα τὸ μὲν ὑγιὲς σκέλος ἡσυχῶς κατατείνοντα προσδῆσαι, ὅπου ἂν ἀρμόσῃ, ἐκ δὲ τοῦ σιναροῦ κεράμιον ὕδωρ ἐγχέας ἐκκρεμάσαι ἢ σφυρίδα λίθους ἐμβαλῶν.

21 <τοῦτον> τὸν τρόπον δὲ δεῖ καὶ τὸν προκείμενον καταρτισμὸν ποιεῖσθαι. Ἐχομένως δὲ καὶ ἄλλου τρόπου διὰ τούτων μνημονεύει· ἕτερος τρόπος ἐμβολῆς, ἣν εἰς τὸ ἔσω ὀλίσθη· στρωτήρα χρή διαδῆσαι μεταξὺ δύο στύλων ὕψος ἔχοντα σύμμετρον. προ[σ]εχέτω δὲ τοῦ στρωτήρος κατὰ τὸ ἐν μέρος ὅσον πυγαῖον. περιδῆσας δὲ περὶ τὸ στήθος τοῦ ἀνθρώπου ἱμάτιον ἐπικαθίσαι ἐπὶ τὸ προέχον τοῦ στρωτήρος, εἴτα προσβάλλειν τὸ στήθος πρὸς τὸν στύλον πλατέη ταινί <η>, ἔπειτα τὸ μὲν ὑγιὲς σκέλος κατεχέτω τις, ὡς μὴ περισφάλληται, ἐκ δὲ τοῦ σιναροῦ ἐκκρεμάσαι βάρος, ὅσον ἀρμόζει. δεῖ δὲ καὶ ταύτην τὴν ἐμβολήν οὕτως καταρτίζεσθαι. Ὅν τρόπον δὲ ἐπὶ ὤμου πλείονας ἐμβολὰς τάξας ἐπὶ πᾶσι κράτιστον καταρτισμὸν κατεχώρισεν, οὕτως καὶ ἐπὶ μηροῦ τὸ ὁμοίον πεποίηκεν. ἀπὸ γὰρ τῶν ἀπλῶν ἐπὶ τὴν ὀργανικὴν κατήντηκεν κατάτασιν καὶ μοχλείαν, ἥτις βιαιοτέρας ἀνάγκας ἔχει καὶ πρὸς τῶν ἄλλων <μ> ἐν ἄρθρων καταρτισμὸν καὶ πρὸς μηροῦ δὲ ἐξηρηρκότος ἐμβολὰς. ὅθεν ἔχομένως τοῦ Ἱπποκράτους περὶ τῆς τοῦ ὀργάνου κατασκευῆς μνημονεύοντος, πρότερον τὸ ὑπόδειγμά σοι καταγραφῆσεται, εἴτε <ν> αἱ γινόμεναι διὰ τούτου τοῦ μηροῦ ἐμβολαί. διασαφεῖ δὲ οὕτως εἴρηκα δὲ καὶ πρόσθεν ἤδη ὅτι ἐπάξιο ν, ὅστις ἐν πόλει <πολυ> ἀνθρώπων ἱητρεύει, ξύλον κεκτῆσθαι τετράγωνον ὡς ἐξάπηνυ ἢ ὀλίγω[ν] μείζον, εὖρος δὲ δίπηχυ, πάχος δὲ ἀρκέσει σπιθαμιαῖον· ἔπειτα κατὰ μήκος μὲν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τομὴν ἔχει ν, ὡς μὴ ὑψηλοτέρῃ [ν] τοῦ καιροῦ ἢ μηχανῇ· ἔπειτα φλιάς βαθείας, ἰσχυρὰς καὶ ἰσχυρῶς ἐνηρμοσμένας, ὀνίσκον ἔχειν ἐκατέρωθε ν. ἔπειτα ἀρκεῖ μὲν ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ ξύλου, οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ διὰ παντός, ἐντετμηθῆναι ὥσπερ καπέτους μακρὰς ἢ πέντε ἢ ἕξ, διαλειπούσας ἀπ' ἀλλήλων ὡς τέσσαρας δακτύλους· αὐτὰς δὲ ἀρκεῖ εὖρος τριδακτύλους εἶναι καὶ βάθος οὕτως. ἔχειν δὲ κατὰ μέσον τὸ ξύλον καὶ καταγλυφὴν βαθυτέραν ἔτι τετράγωνον ὡς τριῶν δακτύλων, καὶ ἐς μὲν τὴν καταγλυφὴν ταύτην, ὅταν προσδεῖν <δέη>, ξύλον ἐμπηγνύντα ἐναρμόσον τῇ καταγλυφῇ, τὸ δὲ ἄνω στρογγύλον ἐμπηγνύναι, ὡς ἂν ποτε δοκῇ συμφέρειν μεσηγὺ τοῦ περὶναίου καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ μηροῦ.

22 τοῦτο τὸ ξύλον ἐστεὸς κωλύσει τὴν ἐπίδοσιν ἐπιδιδόναι τὸ σῶμα τοῖς πρὸς ποδῶν ἔλκουσι ν. ἐνίστε γὰρ ἀρκέσοι ἂν αὐτὸ τὸ ξύλον τοῦτο ἀντὶ τῆς ἄνωθεν ἀντικατατάσιος· ἐνίστε δὲ καὶ κατατεινομένῳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτὸ τὸ ξύλον τοῦτο χαλαρὸν ἐγκείμενον ἐν τῇ ῥοπῇ ἐκμοχλεύειν ἐπιτήδειον ἂν εἴη τὴν κεφαλὴν τοῦ μηροῦ εἰς τὸ ἔξω μέρος. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ αἱ κάπετοι ἐντέμνηνται, ὡς, καθ' ὅποιον ἂν αὐτῶν ἀρμόττῃ, ἐμβαλλόμενος ὁ ξύλινος μοχλὸς μοχλεύει [ή] παρὰ τὰς κεφαλὰς τῶν ἄρθρων ἐρειδόμενος ἅμα τῇ κατατάσει, ἣν τε εἰς τὸ ἔξω μέρος ἐκμοχλεῦσαι καὶ ἣν τε στρογγύλον τὸν μοχλὸν συμφέρει εἶναι ἣν τε πλάτος ἔχοντα.

ἄλλος γὰρ ἄλλω [ς] τῶν ἄρθρων ἀρμόσει ι . εὐχρηστος δέ ἐστιν ἐς πάντων <τῶν> ἄρθρων ἐμβολήν τῶν κατὰ τὰ σκέλεα αὕτη ἢ μόχλευσις σὺν τῇ κατατάσει ι . περὶ οὗ μὲν οὖν ὁ λόγος ἐστὶ ν , στρογγύλος ἀρμόσειεν ὁ μοχλὸς εἶνα ι . τῷ μέντοι ἔξωθεν ἐκπεπτωκότη ἄρθρω πλατὺς ἀρμόσει εἶνα ι . ἀπὸ τούτων τῶν μηχανῶν καὶ ἀναγκέων οὐδὲν ἄρθρον μοι δοκεῖ οἷόν τε εἶναι ἀπορηθῆναι ἐμπεσεῖ ν . ἢ μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ Ἰπποκράτους γεγεννημένη τῆς ὀργανικῆς σανίδος ἐπίνοια διὰ τούτων σεσήμανται . ἢ δὲ τούτου τοῦ ὀργάνου κατασκευὴ τὸν ὑποδεδειγμένον τρόπον ἔχει . Ἡ μὲν τοῦ ὀργάνου κατασκευὴ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον . ὁ δὲ ἐπ' αὐτοῦ γινόμενος τοῦ μηροῦ καταρτισμὸς διὰ τῶν ἐχομένων ὑποδειχθήσεται σοι . οὐ γὰρ μόνον οἶται ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ἔσω τοῦ μηροῦ ἐξαρθρήσεως τὴν ἐπὶ τῆς προκειμένης σανίδος κατάτασιν καὶ μοχλείαν ἀρκεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπιησομένων ἐξ ἑκατέρου μέρους φλιῶν ἐχουσῶν κλιμακτῆρα καὶ πλαγίου τοῦ ἀνθρώπου κατατεινομένου . προφέρεται δὲ ἐχομένως περὶ αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῦτον· ἔχοι ἂν τις καὶ ἄλλους τρόπους τοῦ ἄρθρου τούτου ἐμβολῆς . εἰ γὰρ τὸ ξύλον τὸ μέγα τοῦτο ἔχοι κατὰ μέσον κατὰ πλάγιον φλιάς δύο ὡς ποδιαία ς , ὕψος δὲ ὅπως δοκοίη συμφέρει <ν> , τὴν μὲν ἔνθε ν , τὴν δὲ ἔνθε ν , καὶ ἔπειτα ξύλον πλάγιον ἐνείη ἐν ταῖς φλιαῖς ὥσπερ κλιμακτῆρ , ἔπειτα εἰ διέρ [ι] σσειε τὸ ὑγιὲς σκέλος μεσηγὺ τῶν φλιῶ ν , τὸ δὲ σιναρὸν ἄνωθεν τοῦ κλιμακτῆρος ἔχοι ἐναρμόσον ἀπαρτὶ πρὸς τὸ ὕψος καὶ [τ δ] πρὸς τὸ ἄρθρον ν , <ῆ> ἐκπεπτῶκει· ῥῆϊδιον δὲ ἀρμόσει· τὸν κλιμακτῆρα ὑψηλότερόν τινα χρή ποιεῖν τοῦ μετρίου καὶ ἱμάτιον πολύπτυχο ν , ὡς ἂν ἀρμόσῃ , ὑποτείνειν ὑπὸ τὸ σῶμα .

- 23 ἔπειτα χρή ξύλον ἔχον [τ α] πλάτος μέτριον καὶ μήκος ἄχρι τοῦ σφυροῦ ὑποτεταμένον ὑπὸ τὸ σκέλος εἶναι ἰκνούμενον ἐπέκεινα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ μηροῦ ὡς οἷόν τε· προσκαταδεδέσθαι δὲ πρὸς τὸ σκέλος ς , ὅποσαχῶς ἂν μετρίως ἔχη· καὶ ἔπειτα κατατεινομένου τοῦ σκέλους εἴτε ξύλῳ ὑπεροειδεῖ εἴτε τούτων τινὶ τῶν κατατασίων ὁμοῦ καταναγκάζεσθαι τὸ σκέλος περὶ τὸν κλιμακτῆρα εἰς τὸ κάτω μέρος σὺν τῷ ξύλῳ τῷ προσδεδεμένῳ· τὸν δὲ τινα κατέχειν τὸν ἄνθρωπον ἀνωτέρω τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ ἰσχίον . καὶ οὕτως ἢ κατάτασις ἅμα μὲν ὑπεραιωρεοί ἂν τὴν κεφαλὴν τοῦ μηροῦ <ὑπὲρ τῆς κοτύλης ς , ἅμα δὲ ἢ μόχλευσις ἀπωθέοι τὴν κεφαλὴν τοῦ μηροῦ> εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν [τοῦ μηροῦ] . αὐταὶ πᾶσαι αἱ εἰρημέναι ἀνάγκα ἰσχυραὶ καὶ κρέσσους τῆς συμφορῆς ς , ἣν τις ὀρθῶς καὶ καλῶς σκευάζηται ι . ὥσπερ δὲ καὶ πρόσθεν ἤδη εἴρηται ι , πολὺ ἀπὸ ἀσθενεστέρων κατατασίων καὶ φαυλοτέρας κατασκευῆς πλείστοις ἐμπίπτει ι . Θαυμάζω δὲ ἐπὶ τοῖς τὴν πολυθρύλητον ἀνατομὴν ἐναγκαλιζομένοις Ἱεροφιλείοις, μάλιστα δὲ ἐπὶ Ἡγήτωρ ι . ἐν γὰρ τῷ Περὶ αἰτιῶν περὶ μηροῦ ἐξαρθρήσεως οὕτως ἐμμένητο τὰ ὑποτεταγμένα διασαφῶν· „διὰ τί δὲ οὐκ ἐπιβάλλονται ζητεῖν ἄλλην τινὰ ἐμβολήν τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς παρὰ τὰς νυνὶ καταπεπτωκυίας, καθ' ἣν, ὅταν ἐκπέσῃ, ἐμβληθεῖσα μένει, οἱ μόνον αὐτῇ τῇ τριβῇ προσχρώμενοι, θεωροῦντες ἐκ τοῦ ἀνὰ λόγον ἐμβαλλόμενα καὶ μένοντα τὴν τε κάτω σιαγὸνα καὶ τὴν τοῦ βραχίονος κεφαλὴν, ἔτι δὲ ἀγκῶνα καὶ γόνυ καὶ τῶν δακτύλων ἕκαστον καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα τῶν εἰθισμένων ἐκπίπτειν ἄρθρων; οὐδὲν γὰρ ἔχοντες αὐτοῖς ἐπιλογίσασθαι, διὰ τί ποτε μόνον τοῦτο τῶν ἄρθρων ἐκπεσὼν καὶ πάλιν ἐμβληθὲν οὐ δύναται μένειν, τῷ δὲ πλεονάκις ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἄρθρων γινομένῳ προσχρησάμενοι ἥξουσιν κατὰ τι πιθανὸν ἐπὶ τὸ νομίσαι, μὴ ποτε ὑπάρχη βελτίων ἐμβολῆς, καθ' ἣν δυνήσεται μένειν τὸ ἄρθρον, ἐχόμενοι τοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν λοιπῶν συμβαίνοντος. εἰ δὲ ἐπενόησαν τὴν αἰτίαν ἐξ ἀνατομῆς, διότι συμβέβηκεν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ μηροῦ νεῦρον ἐκπεφυκέναι, ὃ ἐμφύεται εἰς μέσην τὴν κοτύλην· οὗ μένοντος μὲν ἀδύνατόν ἐστιν ἐκπεσεῖν τὸν μηρόν, διασπασθὲν δὲ οὐκ ἐνδέχεται σύμφυτον λαβεῖν, μὴ γεγεννημένης δὲ τῆς συμφύσεως ἀδυνατεῖ[ν] πάλιν κατὰ χώραν μένειν τὸ ἄρθρον, ὥστε φανερὰς τῆς αἰτίας γενομένης ἀποστῆναι καθόλου τοῦ ἐμβάλλειν ἐκπεσόντα μηρόν καὶ μὴ κατακολουθεῖν ἀδυνάτοις ἐπιβολαῖς.“ ἐν τούτοις ὁ Ἡγήτωρ οὐ μόνον πεπλάνηται, ἀλλὰ καὶ τοὺς

φιλιατροῦντας ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ διέστρεφεν· ἔτι δὲ καὶ τῶν ὑπὸ Ἱπποκράτους ἐν τῷ Περὶ ἄρθρων εἰρημένων οὐδαμῶς κεκράτηκεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀνομολόγων τὴν ἐπιχείρησιν ἐν τοῖς προκειμένοις εὐηθέστερον συνίσταται· ἵνα δὲ μὴ πολυγραφῶμεν, κεφαλαιώδεις τὰς πρὸς αὐτὸν ὑπομνήσεις ποιησόμεθα.

24 Οἱ γὰρ αὐτῇ μόνῃ τῇ τριβῇ προσχρῶμενοι, μένοντες ἐπὶ τῶν ἐμπείρως παρατετηρημένων, οὐθ' ὁμολογήσουσιν, ὅτι καθόλου μηρὸς ἐξαρθρήσας καταρτισθεὶς πάλιν ἐκπίπτει, οὔτε πάλιν ἐμβολὴν παρήσονται, ποτὲ τοῦ προκειμένου μὴ κρατηθέντος. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές ἐστιν, ὅπερ καὶ βούλεται, οὐδ' ἂν οὕτως ἐγενήθησαν οἱ τῇ παρατηρήσει συγχρῶμενοι, ἀλλ' ὃν τρόπον καὶ τὰ ἐπὶ τῶν <λοιπῶν> ἄρθρων αὐτοῖς τεθεώρηται, οὕτως καὶ τὰ ἐπὶ μηροῦ ἰδίως παρακολουθοῦντα κατειληφθαι πιθανόν ἐστιν, ὥστε μὴ βουλεύεσθαι <αὐ> τοὺς τῇ γνώμῃ ζητοῦντας βελτίονα ἐμβολὴν, μένειν δὲ ἐπὶ τοῦ θεωρηθέντος ἐμπείρως. ὅτι δὲ μηρὸς ἐξαρθρήσας καὶ ἐντεθεὶς πάλιν κατ' ἀνάγκην ἐκπίπτει, οὔτε τὸ γινόμενον οὐθ' ἢ τῶν ἀρχαίων ἱστορία τοῦτο περιέχει. εἰ γὰρ τινι καὶ ἄλλῳ, περὶ τῶν ἄρθρων ἐπιμελὲς γέγονεν καὶ Ἱπποκράτης· οὕτως δὲ φιλαλήθης ὑπάρχων καὶ τὰς ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἰδιώματα διασαφῶν οὐδὲν περὶ μηροῦ δεδήλωκεν, ὅτι οὐκ ἂν δύναίτο καθόλου κρατεῖσθαι, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων ἐκπεπνευμάτωκέν πως ἐπὶ τῶν τοῦ μηροῦ ἐμβολῶν, ὥστε καὶ ὀργανικὴν ἐπίνοιαν ποιήσασθαι. καὶ ἔτι γε ἐπὶ τῶν μὴ κρατηθέντων καθ' ἕκαστον ἐξαρθρήσεως τρόπον τὴν παρακολουθοῦσαν ἐν τῇ πηρώσει χωλεῖαν ἐκτέθεται. καὶ ἐπὶ ὧμου δὲ τὸ παραπλήσιον ἱστορῶν οὕτως φησὶν· οἷς δ' ἂν ὧμος καταπορηθῇ ἐμβληθῆναι —καὶ πάλιν οὕτως· οἷς δ' ἂν ἀνδράσιν ἤδη ἐοῦσιν ἐκπέσῃ ὧμος καὶ μὴ ἐμβληθῇ. εἰ δέ ποτέ φησιν μὴ κρατεῖσθαι τὴν τοῦ μηροῦ ἐξάρθρωσιν, τὸ ἐναντίον γε πάλιν γίνεσθαι παρίστησιν· οὐκ ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς πεπαλαιωμένης τοῦ ὧμου ἐξαρθρήσεως τὸ συμβαῖνον ἐπιγράφει, ἐπὶ δὲ μηροῦ τὸ γινόμενον παρέπεμψεν ἄν, καὶ ταῦτα τὴν πρόγνωσιν ἐν ἀναγκαίῳ τιθέμενος χάριν τοῦ τὴν τῶν ἰδιωτικῶν ἐκφυγεῖν μέμψιν. ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ ἐπὶ πᾶσιν ὧμου καταρτισμῷ οὕτως ἐκτέθεται· τὰ μὲν οὖν νεαρὰ ἐμπίπτει τε θάσσον <ῆ> ὥς ἂν τις οἴοιτο, ἀτὰρ καὶ τὰ παλαιὰ μόνῃ αὐτῇ τῶν ἐμβολέων οἷη τε ἐμβιβάσαι. καὶ ἐπιλέγει τινὰ οὕτως διὰ τῶν ἐφεξῆς· οὐ μὴν ἀλλ' ἐμβάλλειν γάρ μοι δοκεῖ καὶ οὕτως πεπαλαιωμένον βραχίονα. τί γὰρ καὶ ἡ μόχλευσις οὐκ ὀνήσει ν; μένειν μέντοι γε οὐκ ἂν μοι δοκοίη κατὰ χώραν, ἀλλ' ὀλισθάνειν ἐς τὸ ἔθος. εἰ τοίνυν μηρὸς ἐξαρθρήσας καὶ ἐντεθεὶς οὐκ ἔμενεν κατὰ χώραν, οὔτε ἂν πλείονας καὶ ποικίλας ἐμβολὰς ἐκτέθειτο πρὸς τὸ μηδὲν φιλοτεχνῶν οὐτ' ἂν ἀπέστη τοῦ τὴν ἀλήθειαν σημᾶναι. ὅτι γὰρ ἐν τοῖς τοιοῦτοις μάλιστα πως φιλαλήθως ἴσταται, ὃ καὶ κατατρέχει τῶν ἀλαζονικώτερον ἱσταμένων ἐν τοῖς καταρτισμοῖς ἱατρῶν, δι' ὧν φησιν οὕτως ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπὶ ῥάχεως κυφώσεως πάρεστι σκοπεῖν· τοῦτο μὲν γὰρ αἰ ἐν τῇ κλίμακι κατατάσεις οὐχ ἕνα πῶ ἐξίθυνα ν, ὧν ἐγὼ οἶδα.

25 χρῶνται δὲ οἱ ἱητροὶ αὐτῇ μάλιστα οὕτως ἐπιθυμοῦντες ἐκχαυνοῦν τὸν πολὺν λαόν. τοῖσι γὰρ τοιοῦτοις θαυμαστά ἐστὶ ν, ἂν ἢ κρεμᾶμενον ἢ ῥιπτούμενον ἴδωσιν ἢ ὅσα τοιοῦτοις εἴοικεν· καὶ ταῦτα κληῖζουσιν ἀεὶ καὶ οὐκέτι αὐτοῖς μέλει, ὁποῖόν τι ἀπέβῃ ἀπὸ τοῦ χειρίσματος, εἴτε κακὸν εἴτε ἀγαθόν. οἱ μέντοι ἱητροὶ οἱ τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντες σκαιοὶ εἰσι ν, οὓς γε ἐγὼ ἔγνω ν. καὶ ἐπὶ ποσὸν διελθὼν πάλιν λέγει· αὐτὸς μέντοι κατησχύνθην πάντα τὰ τοιουτότροπα ἱητρεῦειν διὰ τοῦτο, ὅτι πρὸς ἀπατεῶνων μᾶλλον οἱ τρόποι οἱ τοιοῦτοί. ὅμως δὲ μετὰ ταῦτα τὸν τρόπον ὑπογράψας, εἰ δέοι διὰ τῆς κλίμακος κατασεῖν, οὐδαμῶς τῆς ἀληθείας ἀφιστάμενος οὕτως ἐκτίθεται· αἰσχρὸν μέντοι ἐν πάσῃ τέχνῃ καὶ οὐχ ἥκιστα ἐν ἱητρικῇ πολὺν ὄχλον παρασχόντα καὶ πολλὴν ὄψιν καὶ πολὺν λόγον ἔπειτα μηδὲν ὠφελῆσαι. οὐ τῆς Ἱπποκράτους τοίνυν ψυχῆς ἦν ἐπὶ μὲν τῶν προκειμένων οὕτως διεστάλθαι, ἐπὶ δὲ μηροῦ τῷ παραπλησίῳ τρόπῳ συγχρῶμενον ἀπράκτως μηδὲν προσπεποιῆσθαι. ἀλλὰ μὴν περὶ τῆς πρώτης ἐμβολῆς διασαφῶν οὕτως ἐνῆρ <κ> ται· μηροῦ δὲ ὀλίσθημα κατ' ἰσχίον ὧδε χρῆ

ἐμβάλλει ν , ἣν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὠλισθήκ η . ἀγαθὴ μὲν κατὰ φύσιν καὶ δικαίη <ή> ἐμβολὴ καὶ δὴ τι ἀγωνιστικὸν ἔχουσ α , ὅστις γε καὶ τοῖς τοιούτοις ἥδεται κομπευόμενος . κρεμάσαι χρὴ τὸν ἄνθρωπον πρὸς μεσόδμη ν . ἀλλ' εἶπερ οὗτος ὁ τῆς ἐμβολῆς τρόπος ἢ καὶ τινες τῶν διηριθμημένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ μηδὲν ἦσαν ἐπινενοημένοι, πάντως ἂν ἐδήλωσεν, ὃν τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς τῶν σφονδύλων διορθώσεως λέγων οὕτως· ἔγραψα ἐπίτηδες τοῦτο . καλὰ γὰρ ταῦτα τὰ μαθήματά ἐστι ν , ἃ πειρηθέντα ἀπορηθέντα ἐφάνη καὶ διὰ τί ἠπορήθη . οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ μάλιστα πῶς περιεργότερον ἐπὶ τῶν μὴ κρατηθέντων περὶ τὴν ἐξάρθρωσιν μηρῶν τὰ παρακολουθοῦντα διηρίθη[ν]ται, σκεψόμεθα, ὃ ἐπιφωνεῖ ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ὀπίσω τοῦ μηροῦ ἐξαρθήσεως. καθάπερ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τρόπων, τὸ παραπλήσιον καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὕτως προκατακεχώρικεν· ὦ μὲν οὖν ἂν <τε> τελειωμένῳ ἤδη ἐκπεσὼν μὴ ἐμπέσ η . καὶ πάλιν οὕτως· οἷς δ' ἂν ἐκ γενετῆς ἢ ἄλλως πῶς ἀναυξήτοις ἔτι οὖσιν ὀλίσθη τὸ ἄρθρον καὶ μὴ ἐμπέσ η . εἰ δ' ἐπὶ πασῶν τῶν τοῦ μηροῦ ἐξαρθήσεων τὸ μὴ κρατεῖσθαι παρηκολούθει, οὐκ ἂν ποτε ἐπὶ τῶν μὴ καταρτισθέντων τὰ τῆς παρευγμένης χωλείας ἰδιώματα διηρίθητο. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐπὶ τῶν κρατηθέντων δηλούμεν <α> συνακτικὰ καθίσταται τοῦ καταρτίζεσθαι μηρὸν ἐξαρθήσαντα· οὐ μὴν ἀλλ' ἵνα μὴ ματαιοπόνος φαίνηται ἐπὶ τῶν μὴ κρατηθέντων ἐν ταῖς χώραις ἐπ' ἀκριβὲς διεληλυθώς, οὕτως μεθ' ὑπεξαίρέσεως ἐπιλέγει· φαίη μὲν οὖν τις ἕξω ἰατρικῆς τὰ τοιαῦτα εἶνα ι .

26 τί γὰρ [τ ι] δῆθεν δεῖ περὶ τῶν ἤδη ἀνήκεστων γεγονό <των> ἔτι προ <σ> ξυνιέναι ι ; πολλοῦ δὲ δεῖ οὕτως ἔχειν· τῆς γὰρ αὐτῆς γνώμης καὶ ταῦτα συνιέναι· οὐ γὰρ οἷόν τε ἀπαλλοτριωθῆναι ἅ π' ἀλλήλω ν . δεῖ μὲν γὰρ τὰ ἀκεστὰ μηχανᾶσθαι ι , ὅπως μὴ ἀνήκεστα ἔσται ι , συνιέντα ὅπῃ ἂν μάλιστα κωλύσῃ ἐς τὸ [ν] ἀνήκεστον ἐλθεῖ ν . δεῖ δὲ τὰ ἀνήκεστα συνιέναι ι , ὥς μὴ μάτην λυμαίνηται ι . τὰ δὲ προβλήματα λαμπρὰ καὶ ἀγωνιστικὰ ἀπὸ τοῦ γινώσκει ν , ὅπῃ ἂν ἕκαστα καὶ ὁπότε καὶ ὅπως τελευτήσῃ ι , ἣν τε ἐς τὸ ἀκεστὸν τράπηται ἣν τε εἰς τὸ ἀνήκεστο ν . τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, εἶπερ μηρὸς ἐξαρθήσας καὶ καταρτισθεὶς οὐκ ἔμενεν κατὰ χώραν, ῥητῶς ἂν ὁ ἰατρὸς τὸ τοῦ πράγματος ἀνίατον, χάριν τοῦ μὴ πλανᾶσθαι ἡμᾶς, σεσημάγκει. μήποτ' οὖν οἱ τὴν ἐναντίαν δόξαν ἐσχηκότες καὶ τῆς τῶν ἄρθρων καὶ τῆς τῶν νεύρων φύσεως καὶ τοῦ σύμπαντος περὶ τούτων ἀπείρωσιν ἔχουσιν λόγου; ὁ γὰρ ἰατρὸς ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἢ πάλιν δυσκόλως ἐξαρθρύνων τε καὶ καταρτιζομένων ἄρθρων καὶ τὴν φυσικὴν καταβολὴν καὶ τὴν καθ' ἕξιν σύστασιν καὶ τὴν τῶν νεύρων σκληρίαν ἢ ἐπίδοσιν μεθ' ὑγρότητος ἡττίαται, ὥστε καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν μηρὸν ἐξαρθήσεων, ἐάν ποτε μὴ κρατηθῇ, μὴ διὰ τὸ [μὴ] σπασθῆναι τὸ νεῦρον τοῦτο συμβαίνειν, ἀλλὰ διὰ τὴν φυσικὴν τῶν νεύρων ἔκλυσιν ἢ ἐπίδοσιν, ὥς ἐπὶ τῶν βοῶν τὰ ἄρθρα ταῦτα φύσει χαλαρὰ αὐτοὺς ἔχειν φησίν. οὐ μὴν ἀλλ' ἵνα μὴ πολυγραφῶ, καὶ περὶ τούτων ἐν συντόμοις τὰ λεγόμενα δηλώσομεν· ἐν ἀρχῇ τοίνυν τῆς πραγματείας ἐπὶ ὧμου ἐξαρθήσεως καταρτισμοῦ τὴν μνείαν ποιούμενος οὕτως ἐκτίθεται· ὅτι φύσιες φυσίων μέγα διαφέρουσιν ἐς τὸ ῥηϊδίως ἐμπίπτειν τὰ ἐκπίπτοντα· διενέγκαι μὲν γὰρ ἂν τι καὶ κοτύλη κοτύλη ς , ἢ [ν] μὲν εὐυπέρβατος εὐοῦσ α , ἢ δὲ καὶ ἥσσο ν . πλεῖστον δὲ διαφέρει τῶν νεύρων ὁ ἔνδεσμος ς , τοῖς μὲν ἐπιδόσει <σ> ἔχω ν , οἷς δὲ συνδεδεμένο ς . καὶ γὰρ ἢ ὑγρότης τοῖς ἀνθρώποις γίγνεται ἢ ἐκ τῶν ἄρθρων διὰ τὴν τῶν νεύρων ἀπάρτησιν ν , ἣν χαλαρὰ τε ἢ φύσει καὶ ἐπιτάσιας εὐφόρως φέρ η . συχνοὺς γὰρ ἂν τις ἴδοι , οἱ οὕτως ὑγροὶ εἰσιν ν , ὥστ ε , ὁπότεν [ἄ ν] ἐθέλωσιν ν , ἐξίσταται ἀνωδύνω ς . διαφέρει μέντοι τι καὶ ἕξις σώματος ς . τοῖς μὲν γὰρ εὖ ἔχουσιν τὸ γυῖον καὶ σεσαρκωμένοις ἐκπίπτει <τε ἥσσον ἐμπίπτει> τε χαλεπώτερον ν . ὅταν δὲ αὐτοὶ ἐωυτῶν λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι ᾧσιν ν , τότε ἐκπίπτει τε μᾶλλον ἐμπίπτει τε ῥᾶον· σημεῖον δὲ ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει καὶ τόδε· τοῖς γὰρ βουσίην οἱ μηροὶ τότε ἐκπίπτουσιν ἐκ τῆς κοτύλης ς , ἢνίκα ἂν αὐτοὶ ἐωυτῶν λεπτότατοι ἔωσιν ν . ταῦτα ὑπομένουσιν ἐπὶ πάντων τῶν ἄρθρων κοινῶς, καὶ οὐκ ἐπὶ μόνου ὧμου εἰρῆσθαι διαληπτέον. οὐ μὴν ἀλλὰ

καὶ αὐτὸς διὰ τῶν ἐπομένων οὕτως πεποίηκεν φανερόν· συννοικειῶν τὸν λόγον· μηροῦ δὲ καὶ βραχίονος κεφαλαὶ παραπλησιώταται ὀλισθάνουσι ν .

27 εἴτ' εἰρομένως οὐ περὶ τοῦ τὸ νεῦρον ἀποσπασθῆναι τὴν μνείαν ποιεῖται, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν ἄρθρων κεφαλῆς καὶ τῶν κοιλωμάτων τῶν δὴ κοτυλῶν λεγομένων, ὅτι παραπλησιοὶ εἰσιν, ὅθεν ἐπιλέγει ταυτί· διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν αὐταῖς τὸ ἥμισυ ἐκστῆναι τοῦ ἄρθρου· εἴτ' ἐπιφέρει· περὶ οὗ οὖν ὁ λόγος ἐστὶ ν , ἐκπίπτουσιν τελείω ς , ἐπεὶ ἄλλως γε οὐκ ἐκπίπτουσιν· ὅμ [ο ι]ως δὲ καὶ ταῦτα ὅτε μὲν πλεῖον ἀποπηδᾷ ἀπὸ τῆς φύσιο ς , ὅτε δὲ ἔλασσο ν , μᾶλλον δέ τι μηρὸς τοῦτο βραχίονος πέπονθε ν . ἰκανῶς δὲ ἔχει <ν> νομίζομεν πρὸς τὴν σύστασιν τὰς προκειμένας ἐκλογάς. οὐ μὴν ἀλλ' ὀλίγων ἔτι λειπομένων καὶ ταῦτα προσκατατάζομεν. κοινότερον μὲν γὰρ ἐπὶ πάντων ἰσάμενος οὕτως φησίν· ὅσα γὰρ νεῦρα καὶ μύες παρὰ ἄρθρα ἐστὶν ἢ ἀπὸ ἄρθρων ν , ἂ φ' ὧν συνδέδετα ι , τούτων ὅσα ἐν τῇ χρήσει πλειστάκις διακινεῖται ι , ταῦτα καὶ εἰς τὰς κατατάσεις ἐπιδιδόναι δύνατα ι , ὥσπερ καὶ τὰ δέρματα τὰ εὐδेषητότα <τα> πλείστην ἐπίδοσιν ἔχε ι . μήποτε οὖν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἐξarthρήσεων ποτε δύσεργον ἢ καὶ ἀνίατον γινόμενον παρὰ νεύρου διασπασμὸν εἴη συμβαῖνον, ἀλλὰ παρὰ τὸ μᾶλλον ἐξarthρεῖν· σαφῶς γε οὖν ἐν τοῖς αὐτοῖς οὕτως διασαφεῖται· ὥς μὲν οὖν ἐν κεφαλαίῳ εἰρήσθα ι , τὰ ἄρθρα ἐκπίπτοντα καὶ τὰ ὀλισθάνοντα δισῶς αὐτὰ ἐ [ν] αὐτοῖς ἐκπίπτει τε καὶ ὀλισθάνε ι , ὅτε μὲν πολὺ πλεῖο ν , ὅτε δὲ πολὺ ἔλασσο ν . καὶ οἷς μὲν <ἄν> πλεῖον ἢ ἐκπέση ἢ ὀλίσθη , χαλεπώτερα ἐμβιβάζειν τὸ ἐπίπαν ἐστὶ ν , καὶ ἦν μὴ ἐμβιβασθῇ , μείζους καὶ ἐπιδηλοτέρας τὰς π [λ]ηρώσιας <καὶ> κακώσιας ἴσχει τὰ τοιαῦτα . Τούτων δὲ οὕτως εἰρημένων ἐπανελε <υ> στέον ἐστὶν ἐπὶ τὸ <ν> προκείμενον τῆς τοῦ μηροῦ ἐμβολῆς τρόπον, ἂφ' οὗ καὶ τὴν παρέκβασιν ἐποιήσαμεθα. ὑποδείξας γὰρ Ἰπποκράτης, ὅτι τοῖς πλείστοις ἐνίστε ῥαδίως χωρὶς βίας μηρὸς ἐξarthρήσας καταρτίζεται, οὕτως ἐπομένως προσδιασεσάφηκεν· εἴρηνται μὲν οὖν τρόποι κατατάσεων καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένοις· χρησθαι δὲ οἷς ἂν τις παρατύχη . ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πάντων τὸ τοῦ καταρτισμοῦ ἔργον ῥαδίον εἶναι διαλαμβάνηται, τὸν τρόπον τοῦτον ἐξῆς προσδιασεσάφηκεν· δεῖ γὰρ [ἄ ν] ἀντικατατετάσθαι ἰσχυρῶ ς , ἐπὶ μὲν θάτερα τὸ σκέλο ς , ἐπὶ δὲ θάτερα τὸ σῶμα . ἦν γὰρ εὖ καταταθῇ , ὑπεραιωρηθήσεται ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ ὑπὲρ τῆς ἀρχαίας ἔδρῃ ς . καὶ μετ' ὀλίγον φησίν· ἀλλὰ ἐλλείπουσιν γὰρ ἐν τῇ κατατάσει· διὰ τοῦτο ὄχλον πλείω παρέχει <ἡ> ἐμβολή . ὥστε μὴ καθόλου, ἀλλὰ καὶ ποτε διὰ τὴν ἐπὶ πλεῖον ἐξarthρήσιν καὶ ῥυέντος δὲ τισιν παρὰ τὸν ἐν τῇ κατατάσει [δὲ] χειρισμὸν μὴ καταρτίζεσθαι μηρὸν ἐξarthρήσαντα. Ἀκολουθῶς δὲ τῇ[ν] κατὰ τὴν δίκην προκειμένην λέξει προσανακεφαλαιούμενος τὰ[ς] περὶ τοῦ μηροῦ ἐξarthρήσεως καταρτισμοῦ διὰ τούτων διασαφεῖ· ὥσπερ μὲν οὖν καὶ πρόσθεν ἤδη εἰρήκαμε ν , παρὰ τὸ διαφέρον ἐστὶν τῶν φύσεων τοῖς ἀνθρώποις εἰς τὸ εὐμετάβλητα καὶ δυσέμβλητα εἶναι τὰ ἄρθρα .

28 ἐνίοις γὰρ μηρὸς ἐμπίπτει ἀ π' οὐδεμιῆς κατασκευῆ ς , ἀλ λ' ὀλίγης μὲν κατατάσιο ς , ὅσον ταῖς χερσὶν κατιθῆναι· πολλοῖς δὲ συγκάμψασιν τὸ σκέλος κατὰ τὸ ἄρθρον ἐνέπεσεν ἤδη ἀμφίσφαλσιν ποιησάμενο ν . ἀλλὰ γὰρ τὰ πλείω οὐ δ' ἐνακούει ἀπὸ τῆς τυχούσης παρασκευῆ ς . διὰ τοῦτο ἐπίστασθαι μὲν χρή περὶ ἐκάστου ἐν πάσῃ τέχνῃ , χρησθαι δὲ οἷς ἂν δοκῇ . —χρὴ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι ἐν πάσῃ τέχνῃ , [χρησθαι δ'] ὅπως ὑγιῇ ποιήσεις τὸν νοσέοντα . εἰ δὲ πολλοὺς τρόπους οἶόν τε εἴη ὑγιέα ποιεῖν , τὸν ἀοχλότατον χρὴ αἰρεῖσθαι . καὶ γὰρ ἀνδρ [α]θετικώτατον τοῦτο καὶ τεχνικώτατον ἂν τις ὑπολάβοι , ὅστις μὴ ἐπιθυμεῖ δημ[ι]οειδέος κιβδηλίας . ὁ δὲ διὰ πάντων τούτων δεόντως καὶ φιλαλήθως περὶ μηροῦ ἐξarthρήσεως διεσταλμένος—πῶς συμβαίνει, εἴπερ μὴ καταρτισθεὶς ἐπέμενε, ἀλλὰ πάλιν ἐξήρθει, κατασιωπῆσαι; ἀλλ' οὐχὶ πᾶν τὸ ὑνάντιον ὥφειλεν τὸ συμβα <ῖ> νο <ν> δηλῶσαι; Τὰ μὲν οὖν πρὸς Ἠγήτορα ἐν κεφαλαίοις περὶ τῆς τοῦ μηροῦ ἐξarthρήσεως ἀναγκαίως ἔχοντα ῥωσθῆναι ταῦτ' ἐστίν, τὴν δὲ διὰ τῆς προκειμένης ὀργανικῆς σανίδος ἐμβολὴν ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ

ἔσω μέρος ὠλισθηκότος μηροῦ τὸν ὑποτεταγμένον διὰ τοῦ ὑποδείγματος τρόπον χρῆ ποιεῖσθαι. Περὶ μὲν οὖν τοῦ μηροῦ εἰς τὰ ἔσω ἐξαρθρήσεως τὰς προκειμένας σημειώσεις τε καὶ ἐμβολὰς κατακεχώρικεν· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν τρόπων διὰ τῶν ἐχομένων μνημονεύων πρότερον περὶ τῆς εἰς τὸ ἔξω μέρος ἐξαρθρήσεως οὕτως ὑπογέγραφεν· ὅσοις δ' ἂν εἰς τὸ ἔξω μηροῦ κεφαλὴ ἐκβῇ, βραχύτερον μὲν τὸ σκέλος φαίνεται παρατεινόμενον παρὰ τὸ ἔτερον εἰκότως. οὐ γὰρ ἐπὶ τὸ ὀστέον ἡ ἀνάβασις τῆς κεφαλῆς τοῦ μηροῦ ἐστὶ ν, ὥσπερ ὅτε ἔσω ἐξέπιπτε ν, ἀλλὰ [ἄ ν] παρὰ τὸ ὀστέον παρακεκλιμένην τὴν φύσιν ἔχον ἐν σαρκὶ ἐνστηρίζεται ὑγρῇ καὶ ὑπείκουσῃ· διὰ τοῦτο μὲν βραχύτερον φαίνεται· ἔσωθεν δὲ ὁ μηρὸς παρὰ τὴν πλιχάδα καλεομένην κοιλότερος καὶ ἀσαρκότερος φαίνεται· ἔξωθεν δὲ ὁ γλουτὸς κυρτότερος, ἅτε εἰς τὸ ἔξω τῆς κεφαλῆς τοῦ μηροῦ ὠλισθηκυῖος. ἀτὰρ καὶ ἀνωτέρω φαίνεται ὁ γλουτός, ἅτε ὑπεξάσης τῆς σαρκὸς τῇ τοῦ μηροῦ κεφαλῇ. τό τε παρὰ τὸ γόνυ τοῦ μηροῦ ἔσω ῥέπον φαίνεται καὶ ἡ κνήμη καὶ ὁ πούς. ἀτὰρ οὐδὲ συγκάμπτεται ὥσπερ τὸ ὑγιὲς σκέλος δύναται. τὰ μὲν σημεῖα ταῦτα τοῦ ἔξω ἐκπεπτωκότος μηροῦ. οἷς μὲν οὖν ἂν ἤδη τετελειωμένοις ἐκπεσὼν τὸ ἄρθρον [ἦ] μὴ ἐμπέσῃ, τούτοις μὲν βραχύτερον φαίνεται τὸ σύμπαν σκέλος· ἐν δὲ τῇ ὁδοιορίῃ τῇ μὲν πτέρνῃ οὐ δύνανται καθικνεῖσθαι ἐπὶ τὴν γῆν, τῷ δὲ στήθει τοῦ ποδὸς βαίνουσιν ὀλίγον ἐπὶ τὴν γῆν· εἰς δὲ τὸ ἔσω ῥέπουσιν ἄκροις τοῖς δακτύλοις.

29 ὁχεῖν δὲ τὸ σῶμα δύναται [ν] τὸ σιναρὸν σκέλος τουτὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ οἷς ἂν εἰς τὸ ἔσω μέρος ἐκπεπτώκῃ. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν τελείων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἔτι ὄντων ἐν αὐξήσει ἐπὶ πάσης μηροῦ ἐξαρθρήσεως, ὅταν μὴ κρατηθῇ, τὰ [μὴ] παρακολουθοῦντα διηρίμηνται, ἃ δὴ παρήσομεν. τοῦτο δὲ μόνον εἰς ὑπόμνησιν ἀκτέον, διότι, εἰ καθόλου μηρὸς ἐξαρθρήσας καὶ καταρτισθεὶς οὐκ ἐπέμενε ἐν τῇ κατὰ φύσιν χώρᾳ, σαφῶς ἂν αὐτὸς ὁ Ἱπποκράτης σεσημάγκει, πάντα τε τὰ ἀποβαίνοντα ἐμπείρωσιν περὶ τὴν ἐξάρθρωσιν ταύτην ἐκτεθειμένος καὶ ἐπὶ τῶν μὴ κρατηθέντων γραφικῶς σφόδρα [ἦ] αὐτῆς τῆς ἀληθείας τὰς ἀπορίας ὑπογεγραφώς, ἃ δὴ σημαίνει, καθάπερ ὑποδεδείχαμεν, μὴ ματαιοπόνον γεγονέναι μηδὲ ἀνωφελεῖς καταρτισμοὺς ἐκτεθεῖσθαι. τοῦ προκειμένου δὲ τῆς ἐξαρθρήσεως τρόπου τὴν ἐμβολὴν οὕτως φησὶ ποιεῖσθαι· ἦν δὲ εἰς τὸ ἔξω μέρος τοῦ μηροῦ ἡ κεφαλὴ ὀλίσθη, τὰς μὲν κατατάσας ἔνθα καὶ ἔνθα οὕτως χρῆ ποιεῖσθαι, ὥσπερ εἴρηται, ἢ τοιοιτοτρόπως· τὴν δὲ μόχλευσιν πλάτος ἔχοντι μοχλῷ μοχλεύειν χρὴ ἢ, ἅμα τῇ κατατάσει ἐκ τοῦ ἔξω μέρους ἐς τὸ ἔσω ἀναγκάζοντα, κατ' αὐτόν τε τὸν γλουτὸν τιθέμενον τὸν μοχλὸν καὶ ὀλίγω ἀνωτέρω. ἐπὶ δὲ τὸ ὑγιὲς ἰσχίον κατὰ τὸν γλουτὸν ἀντιστηρίζτω τις ταῖς χερσὶν, ὡς μὴ ὑπέικῃ τὸ σῶμα, ἢ ἐτέρω τοιοῦτῳ μοχλῷ ὑποβάλλων καὶ ἐρείσας ἐκ τῶν καπέτων τὴν ἀρμόζουσαν ἀντικατεχέτω· δὲ μήποτε τοῦ μηροῦ τοῦ ὠλισθηκότος τὸ παρὰ τὸ γόνυ ἔξωθεν ἔσω ἡσύχως παραγέτω. ἢ δὲ κρέμασις οὐχ ἀρμόζει τούτῳ τῷ τρόπῳ τῆς ὀλισθήσεως τοῦ ἄρθρου· ὁ γὰρ πῆχυς τοῦ ἐκκρεμαμένου ἀπωθέοι ἂν τὴν κεφαλὴν τοῦ μηροῦ ἀπὸ τῆς κοτύλης. τὴν μέντοι σὺν τῷ ξύλῳ τῷ ὑποτετινομένῳ μόχλευσιν μηχανήσαι τ' ἂν τις, ὥστε ἀρμόσαι τούτῳ τῷ τρόπῳ τοῦ ὀλισθήματος ἔξωθεν προσαρτέω. ἀλλὰ τί καὶ δεῖ; ἦν γὰρ ὀρθῶς μὲν καὶ εὖ κατατείνηται, ὀρθῶς δὲ μοχλεύηται, [ε] τί ἂν οὐκ ἐμπέσοι ἄρθρον οὕτως ἐκπεπτωκό; διαφεύγοι ἂν, εἰ ὀρθῶς μὲν καὶ εὖ κατατείνοιτο, ὥστε καὶ ἐφ' οὗ ποιεῖται τὸν λόγον μηροῦ καταρτίζεσθαι. εἰ δὲ μὴ < ν > τοῦτο μὲν φήσουσιν δυνατόν γίνεσθαι, πάλιν δὲ ἐξαρθρεῖν, παντελῶς εὐήθεις ἔσσονται. ὁ γὰρ Ἱπποκράτης πικρῶς πάντα παρατετηρηκῶς καὶ τοῦτ' ἂν ἡμῖν εἰς ἐμφάνειαν ἀγνόησι· πλὴν ὅ γε καταρτισμὸς τοῦ εἰς τὸ ἔξω ἐκπεσόντος μηροῦ οὕτως ἂν διὰ τοῦ ὑποδείγματος ἐπιτελοῖτο. Περὶ δὲ τῆς εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος [τῆς] ἐξαρθρήσεως οὕτως ὑποδέδειχεν· οἷς δ' ἂν [ἦ] εἰς τὸ ὀπισθεν ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ ἐκπέσῃ—ὀλίγοις δὲ ἐκπίπτει—, οὗτοι ἐκτανύειν οὐ δύνανται τὸ σκέλος οὔτε κατὰ τὸ ἄρθρον τὸ ἐκπεσὼν οὔτε κατὰ τὴν ἰγνύην· ἀλλ' ἢ μάλιστα τῶν ἐκπαλέων οὗτοι ἐκτανύουσιν καὶ τὸ [ν] κατὰ τὸν βουβῶνα < καὶ τὸ κατὰ τὴν ἰγνύην ἄρθρον >.

30 προσσυνιέναι μὲν οὖν καὶ τόδε χρή—εὐχρηστον γὰρ καὶ πολλοῦ ἄξιόν ἐστιν καὶ τοὺς πλείστους λήθει — , ὅτι οὐ δ' οἱ ὑγιαίνοντες δύνανται κατὰ τὴν ἰγνύην ἐκτανύειν τὸ ἄρθρον , ἢ μὴ συνεκτανύουσι καὶ τὸ κατὰ τὸν βουβῶνα > ἄρθρον . —περὶ οὗ ὁ λόγος , οὔτε ἐκτανύειν δύνανται , ὥσπερ ἤδη εἴρηται , βραχύτερόν τε τὸ σκέλος φαίνεται . καὶ μετὰ τινὰς ἀριθμοὺς ταῦτ' ἐπιλέγει· κάμπτειν μέντοι δύνανται , ὅσον μὴ ὀδύνη κωλύει , καὶ ἡ κνήμη τε καὶ ὁ πούς ἐπεικῶς ὀρθὰ φαίνεται , οὔτε τῇ οὔτε τῇ ἐκκεκλιμένῃ . κατὰ τὸν βουβῶνα δοκεῖ τι ἡ σὰρξ λαπαρωτέρη εἶναι ποτε καὶ ψαυομένη , ἅτε τοῦ ἄρθρου ἐπὶ τὰ ἕτερα ὠλισθηκότος . κατὰ δὲ αὐτοῦ τὸ πυγαῖον διαψαυομένη ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ δοκεῖ τι ἐξογκεῖν μᾶλλον . τὰ μὲν σημεῖα ταῦτα , ὧ ἂν εἰς τὸ ὀπισθεν ἐκπεπτῶκη . πάλιν δὲ καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς ἐξαρθρήσεως περὶ τῶν μὴ κρατηθέντων διὰ πλειόνων μένεται , ἃ δὴ παρέντες αὐτὸ μόνον οὕτως προτάξομεν· ὅτε μὲν οὖν <ἂν> τετελειωμένῳ ἤδη ἐκπεσὸν μὴ ἐμπέσῃ , ὁδοιπορεῖν μὲν δύνανται , ὅταν χρόνος ἐγγένηται καὶ ἡ ὀδύνη παύσῃ καὶ ἐθισθῇ τὸ ἄρθρον ἐν τῇ σαρκὶ ἐνστροφᾶσθαι . ἀναγκάζεται μέντοι ἰσχυρῶς ἐγκάμπτων κατὰ τοὺς βουβῶνας ὁδοιπορεῖν διὰ δισσὰς προφάσις . περὶ μὲν οὖν τῆς σημειώσεως καὶ τῶν ἀποβαινόντων ταῦτα ἐξηριθμηται· περὶ δὲ τῆς ἐμβολῆς διὰ τούτων σεσήμαγκεν· [τ]οῖσιν δὲ εἰς τὸ ὀπισθεν ὁ μηρὸς ἐκπεπτῶκε , τὰς μὲν κατατάσις καὶ ἀντιτάσις οὕτως δεῖ ποιεῖσθαι , ὥσπερ ἤδη εἴρηται· ὑποστρώσαντα δὲ ἐπὶ τὸ ξύλον ἱμάτιον πολύπτυχον μαλακώτατον , πρηνέα κατακλίνει τὸν ἄνθρωπον· οὕτως κατατείνειν· ἅμα δὲ τῇ κατατάσει χρή τῇ σανίδι καταναγκάζειν τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ τὰ ὑβώματα κατ' ἴξιν τοῦ πυγαίου ποιησάμενον τὴν σανίδα μᾶλλον ἐς τὸ κάτω μέρος ἢ ἐς τὸ ἄνω τῶν ἰσχύων . καὶ ἡ ἐντομὴ ἐν τῷ τοίχῳ τῇ σανίδι μὴ εὐθεῖα ἔστω , ἀλλ' ὀλίγον καταφερῆς πρὸς τὸ τῶν ποδῶν μέρος . αὕτη ἡ ἐμβολὴ κατὰ φύσιν μάλιστα τῷ τρόπῳ τούτῳ τοῦ ὀλισθήματος ἐστὶν καὶ ἅμα ἰσχυροτάτη . δεῖ δὲ τὴν τοῦ προκειμένου ἄρθρου ἀποκατάστασιν τὸν τρόπον τοῦτον ποιεῖσθαι· Ἔτι δὲ τῆς προκειμένης ἐξαρθρήσεως καταρτισμοῦ τρόπον τοιοῦτόν τινα ὑπογέγραφεν· ἀρκέσειε δ' ἂν ἴσως ἀντὶ τῆς σανίδος καὶ ἐφεζόμενόν τινα ἢ ταῖς χερσὶν ἐρεισάμενον ἢ ἐπιβάντα ἐξαπίνης ἐπαιωρηθῆναι ἅμα τῇ κατατάσει . ἄλλη δὲ οὐδεμία [ς] ἐμβολὴ τῶν πρόσθεν εἰρημένων κατὰ φύσιν ἐστὶν τῷ τρόπῳ τούτῳ τοῦ ὀλισθήματος . αὗται δὲ πᾶσαι δίκαιαι . οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ἔσται πάντα τὰ ὑποδείγματα ἐπὶ τούτων τάσσειν . ἐν γὰρ τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ παραπλησίως ἐπὶ τῶν σφονδύλων ὑποδεδείχαμεν· ὅθεν ἐν τούτοις ἐφ' ἐνὸς μόνου τοῦ διὰ τῶν χειρῶν γινομένου τρόπου στάντες ὑπογράφομεν.

31 τὸ γὰρ αὐτὸ ἐπιτελοῖτ' ἂν ὅτε μὲν ἐφεζομένων , ὅτε δὲ ἐπιβαινόντων τῷ ποδὶ καὶ ἐποχομένων τινῶν . τὸ ὑπόδειγμα τοῦτο <ν> ἂν ἔχοι τὸν τρόπον . Περὶ δὲ τῆς λειπομένης μηροῦ ἐξαρθρήσεως οὕτως μένεται· οἷς δ' ἂν ἐς τὸ ἔμπροσθεν κεφαλὴ μηροῦ ἐκπέσῃ—ὀλίγα δὲ ταῦτα γίγνεται — , οὔτοι ἐκταν [ν]ύειν μὲν τὸ σκέλος οὐ δύνανται τελείως , συγκάμπτειν δὲ ἥκιστα οὔτοι δύνανται τὸ κατὰ τὸν βουβῶνα . [ἀ]πνεύουσιν δὲ καὶ ἢν κατὰ τὴν ἰγνύην ἀναγκάζονται συγκάμπτειν· μῆκός τε τοῦ σκέλους παραπλήσιον φαίνεται κατὰ μὲν τὴν πτέρνην καὶ πάνυ . ἄκρος δὲ ὁ πούς ἥσσον προκύπτειν θέλει εἰς τὸ ἔμπροσθεν· ὅλον δὲ τὸ σκέλος [λ]οῦς ἔχει τὴν εὐθυωρίην τὴν κατὰ φύσιν καὶ οὔτε τῇ οὔτε τῇ ῥέπει . ὀδυνῶνται δὲ τῷ αὐτίκα εἶναι οὕτω μάλιστα καὶ οὔρον ἴσχει τὸ πρῶτον τούτοις μᾶλλον τι ἢ τοῖς ἄλλοις ἐξαρθρήμασιν· ἔγκειται γὰρ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ ἐγγυτάτω τούτοις τῶν τόνων τῶν ἐπικαίρων , περὶ ὧν οἶδα , καὶ κατὰ μὲν τὸν βουβῶνα ἐξογκέον καὶ κατατεταμένον τὸ χωρίον φαίνεται , κατὰ δὲ τὸ πυγαῖον στολιδωδέστερον καὶ ἀσαρκωδέστερον . ταῦτα σημεῖα τὰ εἰρημένα , ὧ ἂν οὕτως ἐκπεπτῶκη . ὅσοις μὲν οὖν <ἂν> ἤδη ἠνδρωμένοις τοῦτο τὸ ἄρθρον ἐκπεσὸν μὴ ἐμπέσῃ , οὔτοι , ὅταν αὐτοῖς ἡ ὀδύνη παύσῃ καὶ τὸ ἄρθρον ἐθισθῇ ἐν τῷ χωρίῳ στρέφεσθαι , ἵνα ἐξέπεσε , οὔτοι δύνανται σχεδόν τι ὀρθοὶ ὁδοιπορεῖν ἄνευ ξύλου . καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ἐξῆς τὰ παρακολουθοῦντα καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἔτι ἐν αὐξήσει ὄντων περιέργως διηρίθμηται , ἃ παρέντες

ἐπὶ τὸν τῆς ἐμβολῆς τρόπον ἐπανάξομεν· ἐκτέθεται δ' αὐτὸν οὕτως· ἦν δὲ ἐς τὸ ἔμπροσθεν ἐξολίσθη, τῶν μὲν κατατασίων ὁ αὐτὸς τρόπος ποιητέος· ἄνδρα δὲ χρή ὡς ἰσχυρότατον ἀπὸ χειρῶν καὶ ὡς εὐπαιδευτότατον ἐνερθεύσαντα τὸ θέναρ τῆς ἐτέρης χειρὸς παρὰ τὸν βουβῶνα καὶ τῇ χειρὶ τῇ ἐτέρῃ τὴν ἐωυτοῦ χεῖρα προ <σ> καταλαμβάνοντα ἅμα μὲν ἐς τὸ κάτω μέρος ὠθέειν τοῦ ὀλισθήματος, ἅμα δ' ἐς τοῦ ἔμπροσθεν τοῦ γούνατος μέρος. οὗτος ὁ τρόπος ἐμβολῆς κατὰ φύσιν μάλιστα τούτῳ τῷ ὀλισθήματι. ταῦτα μὲν οὕτως ἐκτέθεται. δεῖ δὲ διὰ τοῦ ὑποκειμένου ὑποδείγματος τὸν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐξαρθρήσαντα μηρὸν οὕτως ἐντιθέναι. Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τὸν προκείμενον καταρτισμὸν ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐξαρθρήσαντος μηροῦ κατακεχώρικεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπὶ κεφαλῇς γινόμενον καταρτισμὸν συν <επιλέγει>, ἐπειδὴ τε τῷ κατὰ φύσιν <εἶναι> ἐπὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ τοῦτον διείληφεν, ἀναγκαῖον ἂν εἴη καὶ ταύτην τὴν ἐμβολὴν ὑποτάξαι πρὸς τὸ μηδὲν σε τῶν πρὸς τὰ προκείμενα εἰρημένων διαλαθεῖν.

32 διασαφεῖ δὲ περὶ αὐτῶν διὰ τῶν ἐχομένων τούτων· ἀτὰρ καὶ ὁ κρεμασμός ἐγγύς τι τοῦ κατὰ φύσιν. δεῖ μέντοι τὸν ἐκκρεμάμενον <ἔμπειρον> εἶναι, ὡς μὴ ἐκμοχλεύειν τῷ πήχει τὸ ἄρθρον, ἀλλὰ κατὰ μέσον τὸν περίνεον καὶ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστέον τὴν ἐκκρέμασιν ποιητέον. ὁ δὲ καταρτισμὸς ὁ διὰ τοῦ κρεμασμοῦ οὕτως <ἂν> ἐπιτελοῖτο. Περὶ μὲν οὖν μηροῦ ἐξηρηθηκότος σημειώσεών τε καὶ ἐμβολῶν καὶ <διὰ> τῶν τούτων ὑποδειγμάτων, ὃν τρόπον προεθέμεθα καθ' Ἱπποκράτη, δεδήλωταί σοι περὶ δὲ γόνατος καὶ σφυροῦ τῷ[ν] τὸν καταρτισμὸν αὐτῶν ἀπλούστερον εἶναι οὐ δυνατόν δι' ὑποδειγμάτων ἐμφανίσει σοι, ὅθεν τὰ ὑπὸ τοῦ Ἱπποκράτους ἐν τοῖς ἐφεξῆς περὶ αὐτῶν διασεσαφημένα μόνον ἐκθήσομαι, χάριν τοῦ τετελειωμένην ἐν τοῖς βιβλίοις ἔχειν σε τὴν καθ' Ἱπποκράτην περὶ ἄρθρων θεωρίαν. διασαφεῖ δὲ περὶ γόνατος τοῦτον τὸν τρόπον· γόνυ δὲ ἀγκῶνος εὐηθέστερόν ἐστιν διὰ τὴν εὐσταλίαν καὶ εὐφυΐαν, διὸ καὶ ἐκπίπτει καὶ ἐμπίπτει ῥᾶν. ἐκπίπτει δὲ πλειστάκις ἔσω τε ἀτὰρ καὶ ἔξω καὶ ὀπισθε. ἐμβολαὶ δὲ ἐκ τοῦ συγκεκάμφθαι ἢ ἐκλακτίσαι ὀξέως ἢ συνελίξας ταινίης ὄγκον, ἐν τῇ ἰγνύῃ θεῖς, ἀμφὶ [τοῦ] τοῦτον ἐξαίφνης εἰς ὄκλασιν ἀφιέναι τὸ σῶμα, μάλιστα αὐτῇ τῶν ὀπισθεν. <δύναται δὲ καὶ κατατεινόμενα μετρίως, ὥσπερ ἀγκῶν, ἐμπίπτειν τὰ ὀπισθε. τὰ δ' ἔνθα ἢ ἔνθα ἐκ τοῦ συγκεκάμφθαι ἢ ἐκλακτίσαι ἢ κατατάσει· μάλιστα δὲ αὐτῇ τὸ ὀπισθεν. ἀτὰρ καὶ ἐκ κατατάσιος μετρίως. ἢ διόρθωσις ἅπασιν κοινὴ ἢ. ἦν δὲ μὴ ἐμπέσῃ, τοῖσι μὲν ὀπισθεν> συγκάμπτειν οὐ δύνανται, ἀτὰρ οὐδὲ τοῖς ἄλλοις πάνυ· μινύθει δὲ μηροῦ καὶ κνήμης τὰ ἔμπροσθε. ἦν δὲ ἐς τὸ ἔσω, βλαισότεροι· μινύθει δὲ τὰ ἔξω. ἦν δὲ ἐς τὸ ἔξω, γαυσότεροι, χωλοὶ δὲ ἥσο. κατὰ γὰρ τὸ παχύτατον ὀστέον ὀχέει, μινύθει δὲ τὰ ἔσω. ἐκ γενεῆς δὲ ἢ ἐν αὐξήσει κατὰ λόγον τῶν ἔμπροσθε. τὰ δὲ κατὰ τὰ σφυρὰ κατατάσιος ἰσχυρῆς δεῖται ἢ ταῖς χερσὶν ἢ ἄλλοις τοῖς, διορθώσις δὲ ἅμα ἀμφοτέρω ποιούσης· κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι. τούτων δ' οὕτως ἐχόντων ἀναγκαῖον εἶναι νομίζομεν, ἅπερ ἐν τοῖς <ἐπὶ> πᾶσιν ἀνακεφαλαιούμενος περὶ πασῶν τῶν ἐμβολέων κατακεχώρικεν, εἰρομένως ὑποτάξαι. μᾶλλον γάρ πως καὶ διὰ τούτων παρακολουθήσεις τοῖς περὶ ἄρθρων καταρτισμῶν. ἐκτέθεται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον· τῶν δὲ ἐμβολέων αἱ μὲν ἐξ ὑπεραιωρήσιος ἐμβάλλοντα, αἱ δὲ ἐκ κατατάσιος, αἱ δὲ ἐκ περισφάλσιος. αὗται δὲ ἐκ τῶν ὑπερβολέων τῶν σχημάτων ἢ τῇ ἢ τῇ σὺν τῷ τάχει. ὦμον δὲ, αὐτὸς ὑποθεῖς τὴν πυγμὴν ἀνώθει τὴν τοῦ βραχίονος κεφαλὴν, τὸν δὲ ἀγκῶνα παράγων πρὸς τὸν ἕτερον· ἀτὰρ καὶ ὀπίσω περιανάγκασι. ἄλλο [ν] δὲ· τοῖς γόνασιν τὸν ἀγκῶνα ἀπώθει, τῇ κεφαλῇ τὸ ἀκρώμιον, ὑπὸ δὲ τὴν μασχάλην τοῦ βραχίονος ταῖς χερσὶν λαβῶν, κάτω κατάγειν καὶ προσάγειν ἀντὶ τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ.

33 ἄλλη· ἔχεσθαι τὸν ἑαυτοῦ ὦμον τῇ μασχάλῃ ἀρμόζοντα, ὥστε ἀνοχηθῆναι, ἅμα κρέμασθαι κατὰ τὴν μασχάλην, ἐκ δὲ τοῦ βραχίονος ἐκκρεμασθῆναι, ταῖς χερσὶν διορθοῦν. ἄλλη· πτέρην ἢ, πληρώσαντα μασχάλην σφαιροειδεῖ, ἐμβάλλοντα ὡθεῖν, τὴν δὲ χεῖρα ταῖς χερσὶν ἀντικατατείνειν, τὸ δὲ σῶμα τινα κατέχειν, ὡς μὴ περιρ <ρ> ἐπη· ταῦτα χαμαὶ κείμενον.

ἄλλη · περίοδος περι ὕπερο ν . ἄλλη · τῷ ὑποτεينوμένῳ ξύλ ω . νῦν τὸ „ὑποτεινόμενον“ τὴν ἄμβην λεγομένην βεβούληται δηλοῦν, ῥητῶς δὲ κατακεχωρικῶς εὖ καὶ περι κλιμάκων καταρτίζεται φανερόν πεποίηκεν τὸ ἐν τοῖς πρώτοις ἰδίᾳ, ὅτι κλιμάκι <ον> οὐδὲν ἕτερον ἢ κλιμάξ ἐστιν. ταύτας μὲν οὖν τὰς ἐμβολάς, ὃν τρόπον δεῖ ποιῆσθαι, διὰ τοῦ πρώτου βιβλίου φανερά <σ> σοι καθεστάκαμεν. περι δὲ τῶν λοιπῶν αὐτὸ[ι]ς οὕτως διασαφεῖ νόμος ἐμβολῆς , διορθώσιος · μοχλός , σφή ν , ἴπ [π]ος · ὄνος μὲν ἀνάγει ν , ὁ μοχλὸς δὲ παράγει ν . τὰ δὲ ἐμβλητέα ἢ διορθωτέα διαναγκάσαι δεῖ ἐκτείναντ α , ἐν ᾧ ἕκαστα σχήματι μέλλει ὑπερ [θ] αιωρηθῆσθαι · τὸ ἐκβάν ὑπὲρ τοῦτο υ , ὅθεν ἐξέβη · τοῦτο δὲ χερσὶν ἢ κρεμασμῷ ἢ ὄνοις ἢ περι τ ι . χερσὶν [χερσὶ ν] μὲν οὖν ὅσως κατὰ μέρη τε καὶ ἀγκῶνα ἀπόχ [ε ι] ρη ἀναγκάζει ν , καρπὸν μὲν ἐς εὐθὺ ἀγκῶνος , ἀγκῶνα δὲ ἐγγώνιον πρὸς βραχίονα ἔχοντα περί τ <ι> , οἷον τὸ τῷ βραχίονι τὸ ὑπὸ τὴν χεῖρα ὑποτεινόμενον ν . οἷς δὲ δακτύλου χειρός , ποδός , καρποῦ ὑβώματ <α> ἐς τὸ ἔξ ω , ταῦτα διαναγκάσαι καὶ καταναγκάσαι δεῖ , τὰ μὲν ἄλλα ὑπὸ χειρῶν · διαναγκάσεις δέ · τὰ ὑπερέχοντα <ἐς ἔ> δραν πτέρνη ἢ θέναρί τινι ἐπὶ τινος . καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ὑβωμάτων ἐν κεφαλαίοις μέμνηται · τὰ δὲ ὑβώματα τὰ μὲν ἔσω οὔτε πταρμῷ οὔτε βηχὶ οὔτε φύσης ἐνέσει οὔτε σικύῃ · τὰ δ' ἔξ ω , κατατάσεις , <τὰ> μὲν ἄνω ἐπὶ πόδας , τὰ δὲ κάτω τάναντία · κατανάγκασεις δὲ σὺν κατατάσει ἢ ἔδρῃ ἢ ποδὶ ἢ σανίδ ι . τὸν δὲ κατὰ μέρος πάλιν τούτων τῶν ἐμβολῶν τρόπον τὸ δεύτερον ἡμῖν περιέχει βιβλίον. περι δὲ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ καταρτισμῶν ἐν κεφαλαίοις διὰ τούτων μέμνηται · τὰ δὲ κατὰ τὰ σφυρὰ κατατάσιος ἰσχυρῆς δεῖται ἢ ταῖς χερσὶν <ἢ ἄλλοις τοῖσι> , διορθώσιος δὲ ἀμφοτέρα ποιούσης · κοινὸν δὲ τοῦτο ἅπασιν ν . γόνατος δέ , ἢν μὲν ὀπισθε ν , ἀμφὶ ὀθόνιον συνειλιγμένον ἐξαπίνης ἀμφοκλάσαι ι . δύναται δὲ καὶ κατατάσει ι . τὰ δὲ ἔνθα ἢ ἔνθα ὀκλάξ ἔδρῃ ἐκλακτίσαι · ἢ κατάτασις μὴ πάνι υ , ἢ διόρθωσις τὰ πᾶσι κοινὰ ποιέουσ α . μηροῦ δὲ κατάτασις μὲν ἰσχυρὴ καὶ διόρθωσις κοινὴ ἢ χερσὶν ἢ μοχλῷ , τὰ μὲν ἔσω στρογγύλῳ , τὰ δὲ ἔξω ὑποπλατεῖ . μάλιστα δὲ τὸ ἔσω καὶ τὸ ἔξ ω , ἀσκούς διωσάμενον <ἐς> τὸ ὑπόξυρον τοῦ μηροῦ · κατατάσιος δὲ καὶ συνδέσιος σκελῶν ν , κρεμάσαι διαλείποντα μικρὸν τοὺς πόδας , ἔπειτα πλέξαντα κρεμασθῆναι καὶ ἐν τῇ διορθώσει ἅμα ἀμφοτέρα ποιέοντ α .

34 καὶ τῷ ἔμπροσθεν τοῦτο ἱκανὸν καὶ τοῖς ἑτέροις , ἥκιστα τῷ ἔσ ω . τοῦ ξύλου ὑπότασις ὥσπερ ὥμῳ ὑπὸ τὴν χεῖρα , τοῖς ἄλλοις ἥσ [ε ι] σο ν . κατανάγκασεις δὲ μετὰ δια [σ] τάσιος , μάλιστα τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθε ν , ἢ ποδὶ ἢ χειρὶ ἢ ἐφέξεσθαι ἢ τῇ σανίδ ι . Τὰ μὲν οὖν παρ' Ἱπποκράτει περι ἄρθρων καταρτισμοῦ διασεσαφημένα καὶ διὰ τούτου μὲν καὶ διὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ δὲ δύο βιβλίων διὰ τῶν ὑποδειγμάτων ἐμφανῇ κατεστήσαμεν. λοιπὸν δέ, ἐάν τινα τῶν κατακεχωρισμένων ἐπιζητῆς διὰ τὸ τῆς Ἱπποκράτου <σ> λέξεως ἀσαφές, τῆς ἐνδεχομένης διαστολῆς τεύξεται.